

Rok 1907.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 30. października 1907.

Treść: № 243. Rozporządzenie wykonawcze, dotyczące sprostowania ksiąg gruntowych w Galicji i na Bukowinie.

243.

Rozporządzenie wykonawcze Ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 11. października 1907. do ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246.,

dotyczącej sprostowania ksiąg gruntowych w Galicji i na Bukowinie.

I. Postanowienia ogólne (§§ 1. do 16.).

Skrócone oznaczenie ustaw i rozporządzeń.

§ 1.

Ustawy i rozporządzenia pozostające w związku z sprostowaniem ksiąg gruntowych w Galicji i na Bukowinie oznaczać się będzie w rozporządzeniu niniejszym w następującej formie skróconej:

1. Powszechną ustawę o księgach gruntowych z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 95., jako: „u. h.”;

2. Ustawę z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 96., dotyczącą postępowania celem ustalenia ksiąg gruntowych w razie ich zakładania, uzupeł-

niania, odnawiania lub zmiany jako: „u. o ust. ks. gr.” (ustawa o ustalaniu ksiąg gruntowych);

3. Galicyjską ustawę krajową z dnia 20. marca 1874., Dz. u. kr. Nr. 29., o zakładaniu ksiąg gruntowych w Galicji i o ich wewnętrznym urządzeniu jako: „gal. u. o zakł. ks. gr.” (galicyjska ustanowiona o zakładaniu ksiąg gruntowych);

4. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 18. maja 1874., Dz. u. kr. Nr. 43., do tej ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych jako: „gal. rozp. o zakł. ks. gr.” (galicyjskie rozporządzenie o zakładaniu ksiąg gruntowych);

5. Bukowińską ustawę krajową z dnia 8. marca 1873., Dz. u. kr. Nr. 23., dotyczącą zakładania ksiąg gruntowych na Bukowinie i ich wewnętrznego urządzenia jako: „buk. u. o zakł. ks. gr.” (bukowińska ustanowiona o zakładaniu ksiąg gruntowych);

6. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 8. maja 1873., Dz. u. kr. Nr. 26., do tej ustawy o zakładaniu ksiąg jako: „buk. rozp. o zakł. ks. gr.” (bukowińskie rozporządzenie o zakładaniu ksiąg gruntowych);

7. Ustawę z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., dotyczącą sprostowania ksiąg gruntowych w Galicji i na Bukowinie jako: „u. o spr. ks. gr.” (ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych).

Przez wyraz „rozporządzenie wykonawcze” (rozpr. w.) rozumieć należy rozporządzenie niniejsze.

Instrukcję sądową dla sądów pierwszej i drugiej instancji (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897., Dz. u. p. Nr. 112.) oznaczać się będzie skróceniem „inst. s.”.

Dzienniki i akta.**§ 2.**

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych oraz sąd hipoteczny winien aktu odnoszące się do sprostowania ksiąg gruntowych w ogólności składać w myśl § 263., ust. 3, inst. s. zaraz od początku w okładkach na akta: przy tym prowadzić należy dziennik (przegląd aktów) według wzoru 1., w którym to względzie obowiązywać będą przepisy § 270., ustęp 4., inst. s.

Liczby porządkowe zaczynają się od 1 i biegają nieprzerwanie aż do ukończenia sprostowania ksiąg gruntowych w powiecie.

Jako sygnatury aktów należy używać liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung — sprostowanie ksiąg gruntowych). Liczbę czynności tworzy się przez dodanie liczby porządkowej, n. p. 14.

Po ukończeniu sprostowania ksiąg gruntowych należy złożyć akt do sądowych aktów prezydialnych.

§ 3.

W tensam sposób należy składać w okładkach aktu sprostowania ksiąg gruntowych odnoszące się do każdej poszczególnej gminy katastralnej z wyjątkiem wykazu wypadków niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania (§ 19., wzór 8.) oraz pism odnoszących się do sprostowania poszczególnych wykazów hipotecznych tudzież z wyjątkiem operatów (protokołów dochodzeń, wykazów itd.) w postępowaniu zmierzającym do założenia nowych ksiąg, które to operaty osobno będą oprawione: przy tym prowadzi się również dziennik według wzoru 1.; w dzienniku tym należy jednak podać w górnym prawym rogu nazwę odnośnej gminy katastralnej a nagłówek dziennika ma opiewać: „Dziennik aktu sprostowania księgi gruntowej gminy katastralnej“

Sygnatura aktu składa się z liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung — sprostowanie ksiąg gruntowych), a w razie zakładania ksiąg gruntowych na nowo z liter. „G. A.“ (Grundbuchsanlegung — zakładanie ksiąg gruntowych), z dodaniem nazwy gminy katastralnej, na przykład „G. B. Sopotnia“, „G. A. Machów“.

Liczbę czynności tworzy się z sygnatury aktu przez dołożenie liczby porządkowej, na przykład „G. B. Sopotnia“ 14.

Po ukończeniu sprostowania ksiąg gruntowych należy aktu odnoszące się do ksiąg gruntowych poszczególnych gmin (oraz wykaz według wzoru 8 i aktu dotyczące poszczególnych wykazów hipotecznych tudzież wspomniane poprzednio operaty w postępowaniu odnoszącym się do założenia no-

wych ksiąg) przechować w sądowych aktach hipotecznych.

Pieczęć urzędowa, druki i okładki na akta.**§ 4.**

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien używać pieczęci urzędowej z c. k. orłem i umieszczonej do koła napisem: „G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych“. Pieczęci tej należy używać także przy zakładaniu nowych ksiąg gruntowych.

Druki potrzebne przy sprostowaniu ksiąg gruntowych zamówi prezydium sądu krajowego wyższego dla okręgu sądu krajowego wyższego i będzie je utrzymywało w przeglądzie.

Komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych i sądy hipoteczne winni celem uzyskania potrzebnych druków zwracać się do prezydium sądu krajowego wyższego, które zarządzi, aby im druki te przesłano wprost. Z dwóch egzemplarzy potwierdzenia dostawy, które do każdej przesyłki druków dołączają się a które odbiorca winien podpisać, należy jeden egzemplarz zwrócić drukarni a drugi przedłożyć prezydium sądu krajowego wyższego bez sprawozdania.

Prezydium sądu krajowego wyższego pokryje wprost wydatki na kopie map i druki. Postara się ono również o przysłanie komisarzom i sądom hipotecznym potrzebnych okładek na aktu oraz pieczęci urzędowych i pieczętek.

Rodzaje sprostowania ksiąg gruntowych.**§ 5.**

O ile przy poszczególnych ciążach hipotecznych albo przy większej ilości tychże zachodzą wypadki niezgodności stanu hipotecnego z faktycznym stanem posiadania a w myśl § 6. nie okaże się potrzeba założenia na nowo księgi gruntowej lub pewnej części księgi gruntowej, natenczas stosowane będą pod względem sprostowania odnośnych wykazów hipotecznych, według rodzaju niezgodności postanowienia I. lub II. rozdziału u. o spr. ks. gr.

Rozdział I. odnosi się do takich nieruchomości, które są połączone w jedno ciało hipoteczne, w rzeczywistości atoli nie tworzą jednolitej całości, lecz należą w częściach do kilku osób, ponieważ na przykład nie przeprowadzono w księdze gruntowej dokonanego przez strony podziału fizycznego albo też nie odpisano kawałka gruntu, który z ciała hipotecznego został odprzedany.

Rozdział II. odnosi się natomiast do takich ciał hipotecznych, które jakkolwiek nie są faktycznie podzielone, należą jednak w całości lub w poszczególnych częściach idealnych do innej osoby, a nie do

właściciela hipotecznego, przy których więc wpis prawa własności wymaga sprostowania, zaś zmiana w rozmiarze ciała hipotecznego nie ma zajęć.

W myśl § 1. ustawy 4. u. o spr. ks. gr. należy zastosować ustawę niniejszą, jeżeli brak zezwolenia ze strony trzecich osób interesowanych stoi na przeszkodzie sprostowaniu mylnego wpisu w myśl § 104. u. h.

Postępowanie sprostowawcze należy, o ile możliwości, przeprowadzić w jednym ciągu odnośnie do wszystkich mylnych wykazów hipotecznych tej samej gminy katastralnej.

§ 6.

Jeżeli w pewnej księdze gruntowej lub w pewnej części księgi gruntowej istnieje pomiędzy wpisami hipotecznemi i przedstawieniem zawartym w mapach z jednej strony a rzeczywistym stanem prawnym z drugiej strony istotna niezgodność w takim rozniarze, iż w ogóle nie można już zaufać księdze gruntowej lub części księgi gruntowej i jeżeli usunięcie niedokładności w drodze prawidłowej lub przy zastosowaniu I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. okazuje się w ogóle niemożliwe albo datobędzie przeprowadzić jedynie wśród nadzwyczajnych trudności i było połączone z niestosunkowem kosztami, natenczas zachodzi potrzeba założenia na nowo księgi gruntowej lub części księgi gruntowej.

Konieczność nowego założenia księgi stwierdza uchwała sądu krajowego wyższego, zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Jeżeli założenie księgi na nowo rozniąga się ma nietylko na księgię gruntową co do nietabularnych posiadłości pewnej gminy katastralnej, lecz obejmować ma także wykazy posiadłości tabularnych gminy, natenczas należy to osobno przytoczyć w uchwale, wymieniając odnośnie wykazy tabuli krajowej.

Komisarz lokalny (komisarz do sprostowania księgi gruntowych), ustanowiony celem wdrożenia i przeprowadzenia postępowania sprostowawczego powołany jest również do przeprowadzenia w przeszczególnym mu okręgu sądowym założenia nowych księgi gruntowych, które w danym razie postanowiono, o ile w poszczególnych wypadkach nie będą wydane odmienne zarządzenia.

Plan pracy i preliminarze kosztów.

§ 7.

Komisarze dla sprostowania księgi gruntowych winni corocznie do dnia 1. października, po poprzednim porozumieniu się z właściwą ewidencją katastru podatku gruntowego, przedkładać prezydium sądu krajowego wyższego za pośrednictwem sądów hipotecznych i prezydów trybunałów pierwszej instancji (na Biskupinie: za pośrednictwem komisji dla spraw zakładania księgi gruntowych, ustanowionej przy trybunałach pierwszej instancji) plan pracy odnośnie do czynności około sprostowania księgi gruntowych, które w najbliższym roku mają być wykonane. Oświadczenie ewidencji należy dołączyć.

Odnośnie do księgi gruntowych co do posiadłości nietabularnych należy sporządzić plan pracy według wzoru 2. W tym planie pracy należy Wzór 2 wymienić gminy katastralne, w których zamierza się przeprowadzić sprostowanie księgi gruntowych oraz podać zakres prac, które w poszczególnych gminach mają być wykonane. W razie zakładania księgi gruntowych na nowo należy wyszczególnić prace stosownie do poszczególnych okresów postępowania (prace wstępne, dochodzenia, sporządzenie wykazów hipotecznych) przez umieszczenie prostopadnej kreski (palki ||) w odnośnych przedziałach (11. do 19.), natomiast zaś odpada wypełnienie przedziałek 8. do 10.

Komisarze, którym poruczono sprostowanie wykazów tabuli krajowej, winni wygotować plan pracy według wzoru 3. Jeżeli w czasie układania Wzoru 3 planu pracy są już znane te wykazy, które w najbliższym roku mają ulecz sprostowaniem, natenczas należy podać w przedziale 4. liczby wykazów i nazwy odnośnych dóbr z przytaczeniem nazwy gminy katastralnej i okręgu sądowego, w których dobrateleżą.

Znaczenie nagłówków rubryk w planach pracy pod względem odgraniczenia okresów pracy wynika z wskazówek zawartych w § 89. ustawie 3.—7. rozp. w. co do sporządzania wykazów kwartalnych.

Przy sporządzaniu planów pracy powinno się co do kolej, w jakiej sprostowanie księgi gruntowych w poszczególnych gminach ma mieć miejsce przestrzegać zasad następujących:

Przedwystąpieniem uwzględnienie należy te gminy katastralne, w których sprostowanie księgi gruntowych z uwagi na dotychczasowy stan księgi gruntowej i z powodu panującego tamże, więcej ożywionego obrotu nieruchomości, przedstawią się jako pilniejsze.

Niezależnie od tego punktu widzenia powinno się, o ile możliwości, przystępować do opracowania gmin, które łączą się z gminami już opracowanymi. W szczególności należy wówczas, jeżeli jedna gmina miejscowości składa się z kilku gmin katastralnych, przystąpić do opracowania tych gmin w bezpośrednim porządku kolejnym.

Przy rozpoczęciu czynności mających na celu sprostowanie księgi gruntowych można jednak ze względu na użyć się mające do tego siły przyznać pierwszeństwo takim gminom, w których prace te będą przypuszczalnie łatwiejsze.

Największy nacisk należy na to położyć, aby operaty katastralne, których zużycieowanie potrzebne jest celem przeprowadzenia dochodzeń przedstawały największy stan posiadania. Do sprostowania

ksiąg gruntowych należy zatem w zasadzie przystąpić tylko wówczas, jeżeli w odnośnej gminie katastralnej podjęto niedawno przedtem zupełną rewizję stanu posiadania (§ 24. ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 83.) i jeżeli zmiany stwierdzone przy tej sposobności wraz z trwaniem zmianami w rodzaju uprawy (ustawa z dnia 12. lipca 1896., Dz. u. p. Nr. 121.) przeprowadzono w operatach katastralnych.

Jeżeli rozchodzi się o założenie księgi gruntowej na nowo, wymaga się nadto w zasadzie, aby po tej rewizji katastralnej sporządzono nowe litografie mapy katastralnej, której odbitkę spożytkować należy w celu nowego założenia księgi gruntowej. W razie, jeżeli nie udało się dostarczyć odbitki odpowiadającej najświeższemu stanowi, można wyjątkowo zgodzić się na spożytkowanie przy zakładaniu nowej księgi gruntowej dawniejszej odbitki z mapy, jednak tylko wówczas, jeżeli od czasu wylitografowania mapy nie zaszły w odnośnej gminie szczególnie liczne zmiany katastralne.

Przy zamawianiu kopii map należy upraszać archiwa map katastralnych we Lwowie i w Czerniowcach o dokładne uzupełnienie i sprostowanie tychże według poprawionej mapy katastralnej, a to w tym celu, aby uzyskać obraz najświeższego stanu posiadania.

W danym razie użyć należy odbitek znajdujących się w sądach po ich ewentualnym sprostowaniu.

Odbitek mapy nie należy rozcinać na ćwiartki, lecz należy je przechowywać w osobnych okładkach w niepoprzecinanych sekcjach.

Jeżeli przy przedkładaniu planu pracy postawiono wnioski względem założenia na nowo księgi gruntowych lub części księgi gruntowych, natemazas należy przedłożyć równocześnie także dochodzenia w tej mierze przeprowadzone.

Przełożeni sądów hipotecznych winni w porozumieniu z komisarzem dla sprostowania księgi gruntowych przedkładać oprócz planów pracy preliminarze na rok najbliższy co do wszystkich wydatków spowodowanych sprostowaniem księgi gruntowej, a to według wzoru 4.

O ile to okaże się potrzebne dla zrozumienia i ocenienia planu pracy i preliminarza kosztów, należy krótko przedstawić stosunki, które uwzględniono przy ich układaniu.

Komisarzowi dla sprostowania księgi gruntowych można poruścić również sprostowanie wykazów tabuli krajowej posiadłości tabularnych, położonych w jego okręgu sądowym. W tym przypadku winien komisarz podać w planie pracy według wzoru 3. w przedziale 1. ogólną liczbę tych wykazów tabularnych (nie zaś liczbę wykazów tych przy trybunale).

§ 8.

Prezydyda trybunałów pierwszej instancji (na Bukowinie: komisye w sprawie zakładania księgi gruntowych) winny przedkładane plany pracy zaopatrzyć swoją opinią.

Prezydium sądu krajowego wyższego zasięgne uchwały sądu krajowego wyższego co do wniosków postawionych w danym razie względem założenia na nowo księgi gruntowych lub części księgi gruntowych, zestawi następnie ogólny plan pracy i przedłoży odnośnie przeglądu tabelarycznego Ministerstwu sprawiedliwości najdalej do końca października do zatwierdzenia, przy dołączeniu wszystkich dotyczących aktów i swojej opinii.

Prezydium sądu krajowego wyższego przedstawi zarazem Ministerstwu sprawiedliwości przy przedłożeniu preliminarzy kosztów i wygotować się mającego przeglądu tabelarycznego tychże wnioski swoje co do przyznania potrzebnej dotacji na rok najbliższy. W przeglądzie tym należy zamieścić także systemizowane pobory personalu sądowego i ewidencyjnego, o ile one obciążają dotację wyznaczoną na sprostowanie księgi gruntowych oraz koszta kopii map, druków, okładek na akta, pieczęci urzędowych i pieczętek, które samo prezydium sądu krajowego wyższego ma pokryć.

Po zatwierdzeniu planu pracy i przyznaniu dotacji ze strony Ministerstwa sprawiedliwości postara się prezydium sądu krajowego wyższego o dostarczenie potrzebnych kopii map.

Powyższe postanowienia nie wykluczają stawiania wniosków względem założenia na nowo księgi gruntowych lub części księgi gruntowych poza rocznym planem pracy, o ile to okaże się potrzebne.

Postępowanie komisarza dla sprostowania księgi gruntowych w ogólności.

§ 9.

W interesie odpowiedniego postępu prac sprostowawczych i zadowalającego ich wyniku oraz w interesie utrzymania dobrych stosunków pomiędzy interesowanymi winien komisarz dla sprostowania księgi gruntowych uważać za swoje najcenniejsze zadanie, aby w razie sprzecznych żądań stron dążyć przedwzystkiem zawsze do zgodnego porozumienia się i na tej drodze uzyskać o ile możliwości zgodę interesowanych, czy to co do uporządkowania całego stanu hipotecznego odnośnego wykazu czy też przy najmniej co do sprostowania wpisu prawa własności lub stanu ciężarów. Najlepszym środkiem do tego będzie sumienne i przedmiotowe zbadanie stanu rzeczy i należy objaśnienie stron. Oczywiście

musi jednak komisarz powstrzymać się od wszelkiego zbyt silnego namawiania, aby niedopuszcić cienia pozoru, iż postępuje stroniczo lub ma zamiar zrzucić z siebie ciężar pracy.

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien dalej pouczyć strony o znaczeniu i dobroszywnych skutkach stałego i wyraźnego oznaczenia granic poszczególnych posiadłości i wpływów na to, aby strony zgodziły się na takie ograniczenie oraz aby je bezzwłocznie przeprowadzily (§ 845 p. ks. u. e.).

§ 10.

W postępowaniu sprostowawczym należy się trzymać zarządzeń § 7., u. o spr. ks. gr. Przytem mają w ogólności zastosowanie postanowienia postępowania niespornego, w myśl § 24., u. o spr. ks. gr.

Rekurs przeciw uchwałom komisarza dla sprostowania ksiąg idzie, o ile to jest dopuszczalne, do trybunału pierwszej instancji.

Wybór źródeł informacji i środków dowodowych, służących do zbadania okoliczności roszczenia, pozostawiony jest komisarzowi w myśl zasad postępowania z urzędu. Oprócz dokumentów znajdujących się w rękach stron należy także w odpowiedni sposób uwzględnić zwłaszcza protokoły dochodzeń spisane w swoim czasie przy zakładaniu ksiąg gruntowych.

Nadto winien komisarz dla sprostowania ksiąg poinformować się należycie z aktów sądowych co do wszystkich w toku będących pertraktacji spadkowych, sporów i egzekupty odnoszących się do nieruchomości tych gmin katastralnych, które mają być opracowane.

W braku odnośnych dokumentów winien komisarz dla sprostowania ksiąg spisać protokolarnie oświadczenie i porozumienia się stron potrzebne celem sprostowania ksiąg gruntowych.

Największej staranności należy w każdym wypadku dołożyć celu stwierdzenia tożsamości osoby, zwłaszcza w gminach, w których tesame nazwiska przychodzą w kilku rodzinach: stosownie do tego należy w uchwałach i innych dokumentach, które mają stanowić podstawę wpisów hipotecznych, oznaczać osoby dokładnie.

Obwieszczenia.

§ 11.

O ile obwieszczenie publiczne ma być uskutecznione według ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych lub niniejszego rozporządzenia wykonawczego w sposób używany w odnośnym miejscu, natenczas należy równocześnie z zarządzeniem obwieszczenia

tego przesłać po jednym wygotowaniu obwieszczenia zarządzenia gminie miejscowości i wydzielonemu obszarowi dworskiemu, w obrębie których leżą dotyczące nieruchomości tużdzież sąsiednim gminom i wydzielonym obszarom dworskim celem przybicia na ich tablicy urzędowej. Na każdym wygotowaniu obwieszczenia, które w ten sposób będzie wysłane, należy uwidocznić nazwę gminy lub wydzielonego obszaru dworskiego, w którym ono ma być ogłoszone. Jedno wygotowanie obwieszczenia należy zawsze przybić także na tablicy urzędowej sądu hipotecznego.

Ustanowienie zastępców.

§ 12.

Jeżeli przed wdrożeniem lub przy wdrożeniu postępowania sprostowawczego okaże się potrzeba ustanowienia zastępców dla osób wpisanych do księgi gruntowej lub z innych względów interesowanych, a to z powodu, iż albo całkiem nie są znane, albo są nieobecne i niewiadomo, gdzie przebywają, a nie mają pełnomocników albo z powodu, iż ustawowi zastępcy osób interesowanych a nie własnowolnych nie są znani, natenczas jest obowiązkiem komisarza, uzyskać od sądu powołanego do tego w myśl ogólnych zasad jurysdykcyi (§ 112. n. j.) ustanowienie i wyniesienie zastępców do rozpraw, które będą miały miejscem sprostowania ksiąg gruntowych. Komisarz winien wykorzystać w tym celu do sądu odezwę według wzoru 5., w której należy o ile możliwości zaproponować osoby nadające się na zastępców. Sąd obowiązany jest załatwiać odezwę jak można najpierw.

Jeżeli natomiast zajdzie konieczność ustanowienia zastępcy w toku już wdrożonego postępowania, natenczas winien komisarz postąpić według przepisów § 23. u. o spr. ks. gr.

§ 13.

Przy ustanawianiu zastępców w postępowaniu sprostowawczym należy starannie i oględzie zwrać na to uwagę, aby zastępcy byli obznajomieni z wehodzieniem w grę stosunkami osób, które mają zastępować i aby między zastępcą a zastępowanym nie zachodziła sprzeczność interesów, aby zatem zastępstwo mogło przyczynić się do zasługującego na zaufanie stwierdzenia stanu prawnego i aby zapewniało jak najlepszą ochronę praw strony interesowanej.

Zakres władzy zastępców ustanowionych na zasadzie § 23., u. o spr. ks. gr., ogranicza się do strzeżenia praw osób zastępowanych przez nich w postępowaniu sprostowawczym. Komisarz dla sprostowania ksiąg winien bazować na to, aby oświadczenia, które zastępcy ci składają, odpowiadały stanowi prawnemu i faktycznemu.

Wzór 5.

Współdziałanie sądu hipotecznego.

§ 14.

Skoro poda się do wiadomości sądu hipotecznego chwilę, w której komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych rozpoczęte swoje czynności, wówczas winien sąd ten wydać obwieszczenie przepisane w § 4., ustępie 2., u. o spr. ks. gr. według wzoru 6.

Jeżeli w powiecie sądowym, przydzielonym komisarzowi dla sprostowania ksiąg znajduje się kilka sądów hipotecznych, natęczas obwieszczenie to wydadzą przełożeni tych sądów wspólnie.

Sąd hipoteczny obowiązany jest użyczać komisarzowi dla sprostowania ksiąg wszelkiego możliwego poparcia. W szczególności winien przełożony sądu starać się pełnie wraz z komisarzem dla sprostowania ksiąg o pouczenie ludności o znaczeniu i celu sprostowania ksiąg gruntowych oraz o prawie bezpłatnego, protokolarnego donoszenia o wypadkach niezgodności księgi gruntowej z faktycznym stanem posiadania, tudzież o skulkach zaniechania takich doniesień; w razie potrzeby powinno się wygłosić w gminie, w ciągu ostatnich 14 dni przed rozpoczęciem prac sprostowawczych łatwy do zrozumienia wykład w tym przedmiocie.

Przełożony sądu jest również obowiązany wspierać wydatnie komisarza dla sprostowania ksiąg przy zarządzeniach wstępnych, które będą potrzebne pod względem niewiadłwego współdziałania gmin. Odnoси się to mianowicie do zapewnienia sobie ubikacji kancelaryjnych, ich oświetlania i opalania oraz do usług pomocniczych, potrzebnych celem poparcia czynności urzędowych, w którym to względzie zwrócić się należy o gmin i wydzielonych obszarów dworskich z odwołaniem się na przepisy § 37., gal. u. o zakł. ks. gr. i § 41. luk. u. o zakł. ks. gr.

Przełożony sądu hipotecznego winien w drodze przeglądu aktów i ustnego porozumiewania się z komisarzem dla sprostowania ksiąg informować się stale o postępie prac około sprostowania ksiąg gruntowych w okręgu sądowym i donosić w razie potrzeby przełożonemu prezydium trybunału pierwszej instancji o spostrzeżonych usterkach.

Przełożony sądu może za zezwoleniem prezydium sądu krajowego wyższego wyznaczyć zamiast siebie innego urzędnika uzdatnionego do samostnego wykonywania urzędu sędziowskiego celem współdziałania przy sprostowaniu ksiąg gruntowych.

Od chwili, gdy komisarz dla sprostowania ksiąg opuści powiat, należy załatwianie aktów urzędowych, odnoszących się do sprostowania ksiąg gruntowych, do sądu hipotecznego.

Współdziałanie organów ewidencyjnych.

§ 15.

Komisarzom dla sprostowania ksiąg gruntowych przydzieli się stale do współdziałania urzędnika ewidencyjnego. Obowiązkiem tegoż jest w szczególności dokonywanie potrzebnych pomiarów (zdejmowanie planów podziału gruntów i innych zmian w obszarze parcel), sporządzanie planów sytuacyjnych (§ 31., ustęp 3.) i prostowanie mapy hipotecznej stosownie do wyniku pomiarów. Organ ewidencyjny winien również, o ile zajdzie nieunikniona potrzeba, użyczać swojej pomocy przy porównywaniu księgi gruntowej z katastrem i badaniu zachodzących różnie tudzież przy stwierdzaniu тожsameści nieruchomości.

Przy pomiarach i przy sporządzaniu map dodatkowych należy postępować według instrukcji wydanych dla ewidencyjnego katastru podatku gruntowego.

W mapach hipotecznych, będących w użyciu można przeprowadzić zmiany dopiero wówczas, gdy i o ile odpowiadają one wpisom, które uskruczniają się w księdze gruntowej.

Szkic podręczny, sporządzony przez organ ewidencyjny ma po uwidoczeniu zmian w mapie hipotecznej służyć za środek pomocniczy przy przeprowadzeniu zmian w operacie katastru podatku gruntowego i winien być dołączony do operatu tego jako istotna część składowa. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych przydzieli organowi ewidencyjnemu czynności, które tenże ma przeprowadzić. Organ ewidencyjny podlega jednak i nadal zarządowi skarbowemu a prace jego ulegają zawodowo-technicznej kontroli organów nadzorczych ewidencyjnego katastru podatku gruntowego.

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien przy rozdrożu czynności, które w postępowaniu sprostowawczym mają być przedsięwzięte, zwracać uwagę swoją na to, aby działalność organu ewidencyjnego i funkejonariuszy sądowych wiązała się z sobą w sposób celowy.

Uwadomienia przesypane urzędowi wymiaru należytości.

§ 16.

Jeżeli komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych spisał w myśl § 10. protokolarnie oświadczenie lub porozumienia się, na których polega posiadanie osoby mającej być wpisaną do księgi gruntowej za właściciela, albo jeżeli stwierdzono, iż umowa, na której opiera się prawo własności ulegająca wpisowi do ksiąg, nie jest jeszcze wciągnięta

do księgi publicznej, natenczas należy przesyłać urzędowi wymiaru należytości (§ 39., ustęp 5., u. o spr. ks. gr.) wierzytelne odpisy odnośnego protokołu lub kontraktu albo też wyciągi z nich.

Jeżeli strony utrzymują, iż dotyczącą umowę zgłoszono już do wymiaru należytości, że ona jednak zginęła, natenczas należy zaznaczyć to w uwiadomieniu przesłanym urzędowi wymiaru należytości.

II. Postępowanie według I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. (§§ 17. do 60.).

A. Prace przedwstępne (§§ 17. do 21.).

Zbadanie niedokładności księgi gruntowej.

§ 17.

Zadanie komisarza dla sprostowania ksiąg w postępowaniu według I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. polega na stwierdzeniu stosunków prawnych, które stosownie do właściwego stanu prawnego mają być wpisane do ksiąg, a więc na przygotowaniu podstaw dla stworzenia stanu hipotecznego, odpowiadającego właściwemu stanowi prawnemu. Hipoteczne przeprowadzenie tych ustaleń należy do sądu hipotecznego.

Przed wdrożeniem postępowania sprostowawczego w pewnej gminie winien komisarz wydać publiczne wezwanie względem donoszenia o wypadkach niezgodności między księgią gruntową a faktycznym stanem posiadania według wzoru 7. i postarać się o ogłoszenie tegoż w sposób używany w odnośnym miejscu.

Do wnoszenia doniesień wyznacza się okres 30 dniowy. Jednakowoż także doniesienia wniesione po upływie tego okresu należy w toku postępowania sprostowawczego uwzględnić, o ile to jeszcze jest możliwe.

Celem przyjmowania doniesień ustnych winien zresztą komisarz, uwzględując zachodzące w tym względzie stosunki wyznaczyć w odnośnej gminie termin na pewien dzień lub na kilka dni po sobie następujących. Do tej czynności urzędowej przybrać należy przełożonego gminy, przełożonego wydziało- nego obszaru dworskiego lub inną osobę zaufaną, znającą stosunki miejscowe.

W drodze doniesień czynionych przez strony i innych wywiadów podjętych przez komisarza należy wyszukać, o ile możliwości, wszystkie bez wyjątku wykazy hipoteczne, o których sprostowanie trzeba się postarać.

§ 18.

Jednocześnie z wspomnianym obwieszczeniem winien komisarz wystosować do gminy i przełożuświa obszaru dworskiego, do wydziału powiatowego oraz do towarzystw rolniczych, znajdujących się w okręgu sądowym odezwę, aby zechciały uwiadomić komisarza dla sprostowania ksiąg o znanych sobie wypadkach niezgodności pomiędzy księgią gruntową a faktycznym stanem posiadania w odnośnej gminie (w odnośnym obszarze dworskim) i wpływając na strony celem spowodowania rychłego doniesienia o niezgodnościach, które stron tych dotyczą.

§ 19.

Komisarz winien wełączać wypadki niezgodności pomiędzy księgią gruntową a faktycznym stanem posiadania do wykazu według wzoru 8. Doniesienia Wzór 8. uczynione ustnie należy wprost wpisywać do wykazu. Z doniesień wniesionych pisemnie, należy przenieść tamże daty a zarazem zaopatrzyć doniesienia te bieżącą liczbą pozycji wykazu i powołać w drugiej przedziałce wykazu przez dodanie słowa „pisemnie“. Doniesienia pisemne należy na razie przechowywać pod wspólną okładką a po wdrożeniu postępowania dodać do odnośnych szczególnych aktów.

Wskutek każdego doniesienia wypełnić należy przedwysztkiem przedziałki 1. do 6.; dalsze przedziałki wypełnia się dopiero w toku postępowania (§ 60.). W przedziałce 5. należy w razie, jeżeli ciało hipoteczne wpisane jest na rzecz więcej aniżeli czterech współwłaścicieli, przytoczyć imieniem jedynie współwłaściciela posiadającego największy udział lub współwłaściciela wymienionego w księdze gruntowej na pierwszym miejscu i dodać ilość pozostałych współwłaścicieli, na przykład: „Jan Petruki i 29 współwłaścicieli“.

W przedziałce 6. należy podać w sposób jasny lecz z możliwym skróceniem rodzaj i źródło różnicę między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym, a to jeżeli rozchodzi się tylko o poszczególne części składowe ciała hipotecznego z oznaczeniem odnośnych parcel; również przytoczyć należy posiadaczy faktycznych, których wymieniono i podać adres ich mieszkania.

W miarę potrzeby skorzystać należy celem zanotowania dat także z przedziałki przeznaczonej na uwagę lub użyć w tym celu kartki, którą uważa się będzie za załącznik odnośnej pozycji.

Jeżeli kilka doniesień odnosi się do tego samego wykazu hipotecznego, natenczas winien komisarz zwracać uwagę na to, aby zaciągnąć je o ile możliwości pod liczbami pozycji bezpośrednio po sobie następującymi. W każdym razie należy wzajemny

związek pomiędzy kitkami pozycyjami odnoszącemi się do tegosamego wykazu uwidocznić zapomocą od- syłaczy w przedziadce 1., w myśl § 12., ustępu 4. i 5. instrukcji hipotecznej z dnia 12. stycznia 1872, Dz. u. p. Nr. 5.

Wpisy do wykazu powinny być uskutecznione starannie i wyraźnym pismem. Należy je umieszczać nie na samych liniach poprzecznych lecz zawsze pomiędzy dwoma liniami poprzecznymi, a to tuż przy linii górnej, aby pozostało wolne miejsce na późniejsze dodatki.

Na stronie pierwszej, w miejscach wskazanych drukowanym napisem, należy zaopatrzyć wykaz nazwą gminy katastralnej i powiatu sądowego przy użyciu pieczątki.

O ile wypadki wejagnięte do wykazu przeniesione będą następnie do postępowania celem założenia nowej księgi gruntowej, należy uwidoczyć to w przedziadce przeznaczonej na uwagę słowami: „Postanowiono założyć księgę na nowo“.

§ 20.

Komisarz winien z urzędu wejagnąć do wykazu według wzoru 8. wszystkie wypadki niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania, które doszły do wiadomości sądu hipotecznego. Odnosi się to zwłaszcza do zmian wykazanych przez ewidencję katastru podatku gruntowego za pomocą arkuszy zgłoszeń i wykazów różnych, których jeszcze nie przeprowadzono hipotecznie, do wszystkich wypadków zanotowanych w wykazie nieodpowiedzającej do skutku zgodności pomiędzy księgą gruntową a katastrem (punkt 3. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1889, Dz. rozp. Nr. 35.), i do wszystkich wypadków wynikających z aktów spadkowych i procesowych. W przedziadce 3. wykazu należy w krótkości powołać się na dotyczący akt, na przykład: „arkusz zgłoszeń 1. .“, „spadek (sygnatura aktów)“.

§ 21.

Jeżeli według spostrzeżeń sądu hipotecznego i komisarza dla sprostowania księgi większa ilość stosunków współwłasności wpisanych do księgi gruntowej pewnej gminy katastralnej nie odpowiada faktycznym stosunkom prawnym, natenczas należy z urzędu wejagnąć do wykazu, wzór 8. wszystkie ciała hipoteczne, wpisane na rzecz kilku wspólnieli.

Jeżeli księga gruntowa okazuje się wadliwą do tego stopnia, iż celem gruntuowego zbadania wypadków niezgodności tejże z faktycznym stanem posiadania wskazane jest dokładne porównanie księgi gruntowej z katastrem, natenczas należy przeprowadzić porównanie to z urzędu. Znalezione wypadki niezgodności należy wejagnąć do wspomnianego wykazu.

W obu wypadkach (ustęp 1. i 2.) winno obwieszczenie (§ 17.) zawierać osobną wzmiankę o pracach przedwstępnych, przedsięwziętych już przez komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych (objęciu dochodzeniami wszystkich ciał hipotecznych, wpisanych w księdze gruntowej jako własność kilku osób, porównaniem księgi gruntowej z katastem). Wówczas wystarczy, jeżeli doniesienia stron ograniczą się do tych wypadków, których komisarz jeszcze nie wejagnął.

B. Dochodzenia (§§ 22. do 51.).

Porządek kolejny dochodzeń.

§ 22.

Co do każdego poszczególnego wykazu hipotecznego, który ma być poddany sprostowaniu należy w regule przeprowadzić samostan postępowanie. Co do każdego wykazu winna zatem zapisać osobna uchwała działowa, osobny plan przydzielenia ciężarów i osobna uchwała przydzielenia. Przy tym po- stępowanie należy w porządku kolejnym wypadków niezgodności wejagniętych do wykazu, wzór 8., o ile odstępnie od tego porządku nie okaże się korzystne ze względu na położenie topograficzne posiadłości gruntowej, która ma być objęta postępowaniem sprostowawczym lub z innych względów.

Łączne postępowanie co do kilku ciał hipotecznych winno o ile możliwości nastąpić wówczas, jeżeli ono okaże się wskazane ze względu na związek stosunków prawnych ciał hipotecznych, wszczególności, jeżeli posiadłość gruntowa jednego właściciela stanowiąca całość gospodarczą wpisana jest w częściach idealnych w kilku ciałach hipotecznych.

Oprócz wypadków takiego związku należy również w przypadkach prostych, o ile nie zachodzi z tego powodu obawa powikłań, wygotować uchwałę działową, plan przydzielenia ciężarów i uchwałę przydzielenia łącznie co do kilku wykazów, a to w dązie w formie tabeli.

Wdrożenie postępowania sprostowawczego.

§ 23.

Wdrożenie postępowania sprostowawczego następuje na mocy uchwały komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych. Przy tym należy równocześnie wyznaczyć andyencyę w odnośnej gminie celem podjęcia dotyczących dochodzeń i rozpraw.

Celem hipotecznego zanotowania wdrożenia postępowania sprostowawczego i celem osobistego zawiadomienia interesowanych w myśl § 6., ustęp 1., u. o spr. ks. gr., winien komisarz użyć formularza, wzór 9.

Wzór 9.

Do władz, funduszów publicznych i zakładów powołanych do zarządu i zastępstwa nieruchomości i praw, wchodzących w zakres administracji publicznej, wysyła się zawiadomienia we formie pism

Wzór 10. według wzoru 10. Przy tym przestrzegać należy rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897., Dz. rozp. Nr. 37. W zawiadomieniach tych winno się podać wpis hipoteczny lub okoliczność faktyczną, które spowodowały zawiadomienie.

W wygotowaniach uchwał i odezw oraz w adresie zamieścić należy nazwę gminy katastralnej i miejsca urzędu komisarza, wyciągniętą za pomocą pieczętki.

Zawiadomienia zaopatrzyć trzeba rewersem zwrotnym w tensam sposób jak doręczenia w sprawach hipotecznych i przesyłać pocztą, wyjawyszy, gdyby doręczenie przez pocztę było niewykonalne; w tym wypadku trzeba uskutecznić doręczenie przez posłańca do rąk własnych a uskutcznienie doręczenia potwierdzić na dowodzie doręczenia lub arkuszu doręczeń. Za pośrednictwem gmin i wydziałynych obszarów dworskich można uskutczniać doręczenia wówczas, jeżeli one oświadczają gotowość do tego i jeżeli ze względu na zachodzące stosunki można po nich spodziewać się porządnego załatwiania czynności połączonych z doręczeniem.

Wzór 11. Do obwieszczeń publicznych w myśl § 6. ustawy 2. u. o spr. ks. gr. należy używać wzoru 11.

Ze względów praktycznych winno się obwieszczenie ogłaszać, o ile możliwości, łącznie co do większego szeregu wykazów hipotecznych.

Hipoteczne zanotowanie wdrożenia postępowania sprostowawczego ma we wszystkich wypadkach nastąpić na karcie A, w części drugiej.

§ 24.

Dochodzenia co do faktycznych stosunków posiadania należy, przedsiębrać, aby zapewnić sobie pewny ich wynik, na miejscu w odnośnej gminie i to w zasadzie za przybraniem organu ewidencyjnego, zwłaszcza jeżeli przy tej sposobności potrzebne będą wyjaśnienia z operatów katastralnych lub pomiarów.

O ile to da się wykonać bez zakłócenia toku czynności w sądzie hipotecznym, może komisarz dla sprostowania ksiąg wziąć do dochodzeń księgi gruntową i mapę hipotecną. W tym wypadku jest on obowiązany starać się jak najsienniejsz o szanowanie księgi i mapy.

Akta.

§ 25.

Akta odnoszące się do sprostowania jednego wykazu hipotecznego należy już od poczatku,

jeżeli one prawdopodobnie będą miały większą objętość, umieścić w okładkach, przy czym prowadzić się ma dziennik według wzoru 1, jednak z nagłówkiem odpowiednio zmienionym.

Jako sygnatury aktów używać należy liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung = sprostowanie ksiąg gruntowych), tudzież liczby formularza wykazu, wzór 8, i nazwy gminy katastralnej, a nadto odnośnej liczby pozycji tegoż wykazu, na przykład „G. B. 8. Sopotnia 15“. Liczbę czynności tworzy się przez dodanie liczby porządkowej, na przykład:

„G. B. 8 Sopotnia 15“.

3

Akta, które wpłyngą do komisarza dla sprostowania ksiąg, należy po ukończeniu sprostowania ksiąg przechować wraz z resztą aktów odnoszących się do tej samej gminy katastralnej w sądowych aktach hipotecznych, natomiast akta wpływające do sądu hipotecznego złożyć do aktów odnośnych wykazów hipotecznych.

Protokół dochodzeń.

§ 26.

Z rozpraw odnoszących się do każdego, odrębnie traktowanego ciała hipotecznego lub kilku ciał hipotecznych, łącznie traktowanych, należy prowadzić osobny protokół.

Protokół przygotować trzeba jeszcze przed rozpoczęciem rozpraw według wzoru 12. w ten sposób, iż stosownie do stanu hipotecznego przytoczy się przedwyszystkiem stan majątkowy ciała hipotecznego lub kilku ciał hipotecznych, a mianowicie poszczególne przynależne parcele z dodaniem ich oznaczenia (numeru domu, rodzaju uprawy), następnie przedstawia się stosunki własności, a w końcu spisuje cięże w sposób sumaryczny, oznaczając w krótkości ich rodzaj i wysokość oraz dokumenty, stanowiące podstawę wpisu.

Numer domu (przedziałka 2.) uwidocznić należy jedynie przez wstawienie odnośnej liczby. Jeżeli parcele budowlane nie jest oznaczona numerem domu, natomiast nie wypełnia się tej przedziałki, Jeżeli dwie lub więcej miejscowości znajdujących się w tej samej gminie katastralnej mają samoistne numerowanie, natomiast należy zawsze dodać do numeru domu także oznaczenie miejscowości, a to w formie skróconej, literami łacińskimi, na przykład U. (Uniszowa), O. (Ostrowczyk), innych dodatków, jakoto „Nr.“ lub „miejscowość“ nie dopisuje się. Jedynie w tych gminach, w których zaprowadzono ponumerowanie według domów, ulic i placów należy dodać do numeru domu także oznaczenie ulicy lub placu w skróceniu „ul.“, „pl.“, na przykład „89 ul. polowa“, „5 pl. targowy“.

Numera domów i oznaczenie rodzaju uprawy wpisuje się tuż przy górnej linii wiersza, tak, aby na prawo i na dole pozostało jeszcze miejsce na późniejsze wpisy.

Jeżeli postępowanie sprostowawcze odnosi się do odpisania poszczególnych parcel (§ 6., ustęp 3. u. o spr. ks. gr.), natęczas nie potrzeba przedstawić w protokole całego stanu majątkowego, lecz wystarczy spisać jedynie te parcele, które mają być odpisane. Jednakowoż opuszczenie parcel obojętnych musi się uwidoczniić zapomocą uwagi, która ma być umieszczone w nawiastie powyżej tabeli przeznaczonej na przedstawienie stanu majątkowego.

§ 27.

Protokołować należy tylko wyniki rozprawy i to w krótkim streszczeniu. Dochodzeń przeprowadzonych w międzyczasie nie umieszcza się w protokole, wyjawszy, jeżeli komisarz ma rozstrzygać pomiędzy sprzecznymi roszczeniami stron albo wskutek sprzeciwienia się interesowanych. W tym wypadku należy uwidoczniić w protokole istotne oświadczenia i dowody oraz rozstrzygnięcie wraz z powodami.

W protokole powinno się zawsze podać dzień i miejsce przedsięwzięcia stwierdzonych tamże dochodzeń i złożenia spisanych oświadczeń.

Przybranie zaprzysiężonego protokołanta jest dopuszczalne, nie jest ono jednak potrzebne z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 3., ustępie 2. u. o spr. ks. gr. i z wyjątkiem wypadku protokolarnego sporządzania dokumentów.

Osoby, które przesłuchano, winny podpisać protokół.

Wyników dochodzeń przedsiębranych na miejscu nie protokołuje się osobno, lecz w razie zmiany czasu i miejsca przedsiębrania czynności urzędowej przerywa się protokół i kończy się go dopiero przy ukończeniu czynności urzędowej.

Dochodzenie stosunków posiadania i własności.

§ 28.

Rozprawa ze stronami rozpoczyna się od tego, iż pokazuje się im na mapie przedmiot posiadania, który dotyczył złączony był w jedno ciało hipoteczne albo części składowe tegoż, o które rozchodzi się, i bada się przy odpowiednim uwzględnieniu operatów katalistycznych, czy stan majątkowy, oznaczenie parcel przychodzące w kiedzce gruntowej (numer domu, rodzaj uprawy) i wpis prawa własności odpowiadają rzeczywistości i są zupełnie, a to w tym celu, aby stworzyć podstawę do hipotecz-

nego wpisania prawnego posiadacza faktycznego za właściciela.

§ 29.

Przy parcelach budowlanych należy zbadać ich przeznaczenie i wełągnąć je w skróceniu do przedziałki 4. protokołu, a mianowicie D = dom (budynek mieszkalny), P = podwózec, G = budynek gospodarczy. Ch = chata itd.

Urzędnik ewidencyjny winien w toku dochodzeń przedsięwziąć stwierdzenie zmian w uprawie, stosownie do postanowień §§ 9. i 10. ustawy z dnia 12. lipca 1896.. Dz. u. p. Nr. 121.

W razie stwierdzenia zmian w uprawie należy zastosować terminologię przepisaną § 16. ustawy z dnia 24. maja 1869.. Dz. u. p. Nr. 88.

Jeżeli zbadaano, iż budynek został zburzony a wskutek tego cała parcela budowlana przestała jako taka istnieć i przyłączona została do sąsiedniej uprawy, natęczas należy w przedziałce 1. przedkreślić liczbę parceł czerwonym kolorem a w przedziałce 3. zamieścić uwagę: „Zburzono i przyłączono do parceł gruntowej”.

Jeżeli stwierdzono, iż na parcele gruntowej postawiono budynek w tym celu, aby tam pozostał, natęczas należy w tym kierunku przeprowadzić sprostowanie w protokole.

Każda parcela, której rozmiar i oznaczenie znalezione w porządku, otrzymuje w przedziałce trzeciej protokołu znaczek (✓), zrobiony ołówkiem. Jeżeli uznano przynależność parceli do odnośnej posiadłości, względnie odnośnego posiadacza, to należy okoliczność tę zaprotokołować w ten sposób, iż w przedziałce trzeciej wyciśnie się pieczątką słowo „zgodnie”.

§ 30.

Jeżeli strony nie mogą przedłożyć dokumentów nabycia odnośnie do nieruchomości, do których roszczą sobie prawo, natęczas komisarz winien je zapytać o tytuły nabycia, a ich faktyczne wyjaśnienia, odnoszące się do podanego tytułu nabycia uwidoczniić w protokole.

Jeżeli kilka osób podniosło roszczenie do jednej nieruchomości lub pewnej części nieruchomości, opierając je na faktycznym posiadaniu, natęczas należy przeprowadzić dochodzenia w myśl § 9., ustępu 4. u. o spr. ks. gr.

Wyniki stwierdzenia praw własności protokołuje się albo przez samo powołanie się na dotyczyłaszy stan hipoteczny albo przez wymienienie rzeczywistego posiadacza różniącego się od właściciela hipotecznego oraz tytułu nabycia.

Wpisanie prawa własności na rzecz dziedzica lub legatarysa nie może nastąpić przed przyznaniem spadku lub przed wydaniem osobnego pozwolenia ze strony władzy spadkowej. W protokole dochodzeń należy w takim razie zaznaczyć, iż dekret dziedzictwa nie został jeszcze wydany i że wskutek tego wpisuje się prawo własności na rzecz spadkodawcy. Komisarz dla sprostowania ksiąg winien jednak baczyć na to, aby przyznanie spadku lub osobne zezwolenie, które później nastąpią, doznały uwzględnienia w protokole, dopóki to jest jeszcze możliwe.

Gdyby postępowanie spadkowe nie było jeszcze w toku, natenczas winien komisarz dla sprostowania ksiąg spowodować jego wdrożenie. Jeżeli okaże się, że nieruchomości należące do spadku uległy fizycznemu podziałowi, albo jeżeli uprawnieni do spadku zamierzają przedsięwziąć taki podział nieruchomości, natenczas należy akt podziału sporządzić protokołarnie przy współudziale organu ewidencyjnego i uwzględnić go w odpowiedni sposób przy sprostowaniu księgi gruntowej albo też udzielić sądowi spadkowemu celem uwzględnienia przy przyznaniu spadku.

Analogicznie do ustępu 4. powinno się postąpić, jeżeli nieruchomości sprzedano w drodze licytacji przed dniem dochodzeń a nabywca nie dopuścił jeszcze wszystkich warunków, od których zależy jego wpisanie.

Do uwidocznienia związku pomiędzy kilkoma parcelami według nowo zbadanego stanu, które znajdują się w tych samych stosunkach prawnych i objęte są łącznie oświadczeniami złożonymi przez strony, zwłaszcza jeżeli parcele te stanowią mają razem jedno ciało hipoteczne tegosamego właściciela, służy przedziałka 5. protokołu dochodzeń, w której poszczególne grupy parcel pozostających w związku wyszczególni się cyframi arabskimi w bieżącym porządku kolejnym w ten sposób, iż parcele należące do tej samej grupy otrzymają tą samą cyfrę arabską.

Należy pouczyć strony w odpowiedni sposób o korzyściach wynikających z połączenia kilku nieruchomości tegosamego właściciela w jedno ciało hipoteczne, o ile połączenie takie jest według ustawy dopuszczalne.

§ 31.

Ödnośnie do tych parcell, które w naturze są podzielone i należą w częściach do różnych osób, należy przedstawić w protokole stwierdzony nowy stan posiadania w sposób następujący:

W przedziale 1. należy przekreślić parcellę czerwonym atramentem za pomocą poziomej kreski i zanotować podział w przedziale 3. („Badanie stanu majątkowego“) słowami „podzielona“ lub „ma być podzielona“, stosownie do tego, czy po-

dział w katastrze już przeprowadzono lub nie. Jeżeli parcellę już podzielono w katastrze, natenczas należy w przedziale 4. (nowy stan) przytoczyć numery parcell wynikłych z podziału, a to jeden numer pod drugim. Jeżeli natomiast parcella nie jest jeszcze podzielona w katastrze, natenczas winien organ ewidencyjny po stwierdzeniu linii podziału w naturze usunieć potrzebne pomierzenie i ponumerowanie części wynikłych z podziału.

Dla nowych parcell należy wstawić do przedziałki 4. Gdyby jednak nie można było pomiaru zaraz przeprowadzić, natenczas powinno się go usunieć dodatkowo, o ile możliwości najpředzej. W tym celu należy utrzymywać ewidencję co do przeprowadzić się mającego pomiaru zapomocą zapisu, który zawierał będzie liczbę pozycji protokołu i liczby podzielnych się mających parcell. Rozprawę należy, o ile możliwości prowadzić dalej na podstawie szkicu przedstawiającego położenie wszystkich parcell z podziału wynikłych i obejmującego nowe numery parcell, który to szkic sporządzi organ ewidencyjny.

§ 32.

Jeżeli okaże się, że suma wpisanych udziałów współwłaścicieli wynosi więcej aniżeli jedną jednostkę albo też, iż suma ta nie wyczerpuje całej jednostki albo jeżeli znachodzi się pozorne stosunki współwłasności bez cyfrowego oznaczenia udziałów poszczególnych uczestników, natenczas należy zbadać na podstawie aktów odnoszących się do zakładania ksiąg gruntowych i dokumentów dotyczących nabycia a stanowiących podstawę wpisów, czy nie popełniono błędu przy wpisywaniu (§ 104 u. h.). Jeżeli to nie zadechodzi, natenczas należy zbadać faktyczne stosunki posiadania i wpływać na porozumienie się stron. Gdyby nie można było doprowadzić do zgody, wówczas powinno się ustalić w protokole punkty sporne.

Uchwała działowa (§ 36.) winna w każdym razie obejmować wszystkie parcell, które dotychczas połączone były w ciele hipotecnym.

§ 33.

Jeżeli rozchodzi się o fizyczny podział nieruchomości, należy przy rozprawach zwracać uwagę na to, czy co do niej nie istnieją ustawowe ograniczenia podziału lub pozbycia, co zachodzi zwłaszcza przy gruntach gminnych, które należą do majątku zakładowego lub dóbr zakładowych gminy albo zakładów gminnych i które wskutek tego, według postanowień ordynacji gminnej nie mogą być dzielone bez uchwały sejmowej ani też pozbywane bez zezwolenia rady powiatowej lub wydziału krajowego, następnie przy gruntach lasowych, których podział, w myśl § 21. ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852., Dz. u. p. Nr. 250, wymaga zezwolenia władzy politycznej.

W myśl § 27. u. o spr. ks. gr. ma komisarz obowiązek postarać się w odpowiednim okresie po- stępowania sprostowawczego o potrzbne zezwo- lenie władzy administracyjnej.

§ 34.

Przy rozprawach odnoszących się do stosun- ków posiadania należy w myśl § 22. u. o spr. ks. gr. zwracać zawsze uwagę także na niewpisane prawa zastawu i inne prawa obciążające, które przy sposobności niehipotecznego przeniesienia posiadania, dokonanego przed zanotowaniem postępo- wania sprostowawczego ustalonowiono jako wzajemne zobowiązania nabywcy.

W szczególności należy przy tych nieruchomościach, które dotychczas złączone były w jedno ciało hipoteczne, w rzeczywistości jednak są faktycznie podzielone, zbadać służebności istniejące po- między odnośnymi gruntami. Jeżeli pomimo zapyty- wań nie podano służebności takich do wiadomości komisarza dla sprostowania ksiąg, natemazas należy zaznaczyć to wyraźnie w protokole.

§ 35.

Jeżeli pomiędzy wszystkimi interesowaniami przyjdzie do skutku zgoda co do okoliczności wy- niesionych w § 28., natemazas należy, o ile sto- sownie do tego ciało hipoteczne ma ułedz podzia- łowi, wdać się zarazem w rozpatrzenie stanu cięża- rów, aby także w tym względzie doprowadzić, o ile možności do zgody.

W razie zgody wszystkich interesowanych w przedmiocie uporządkowania całego stanu hipotecznego winien komisarz stwierdzić w protokole, iż porozumienie nastąpiło i po wypełnieniu przedziałki 6. protokołu uwiadomie sąd hipoteczny o wy- niku w takiej formie, aby stąd można było dokładnie rozekać nowy stan odpowiadający porozumieniu się stron oraz ocenić, czy należy wpisy uskutecznić w istniejącym wykazie hipotecznym czy też w wy- kazach hipotecznych, nowo otworzyć się mających tudiżeż aby uwiadomienie komisarza mogło stanowić pewną podstawę uskutecznić się mającego wpisu.

Jeżeli między interesowaniami przyjdzie do skutku porozumienie się nie obejmujące jednak roszczenia co do wzajemnego świadczenia ze strony nabywcy w myśl § 22. u. o spr. ks. gr., natemazas spór toczący się w tym względzie nie stanowi prze- szkody pod względem postąpienia w myśl § 8.. u. o spr. ks. gr. Stronę, która podnosi roszczenie takie, należy pouczyć, iż wolno jej dochodzić roszczenia swego w drodze sporu oraz iż przez wniesienie skargi na czasie i przez hipoteczne zanotowanie tejże może zabezpieczyć sobie prawo swoje w obec kaž- dego późniejszego właściciela nieruchomości. Wproto- kole należy uczynić wzmiankę o udzieleniu po- użeczenia.

Uchwała działowa.

§ 36.

Uchwała działowa ma zawierać:

1. Oznaczenie podzielić się mającego ciała hi- potecznego (liczbę wykazu hipotecznego) oraz wy- mienienie parcel i części parcel, które mają być od- pisane od ciała hipotecznego: części powstałe przez oddzielenie należy uporządkować według ciał hipotecznych, które z nich mają być utworzone, zarazem zaś przytoczyć, czy będą one wpisane do nowych wykazów hipotecznych czy też dopisane do już istniejących:

2. nazwiska i dokładne adresy osób, które mają być wpisane za właścicieli poszczególnych części odłączonych oraz osób odesłanych na drogę skargi.

W razie, jeżeli strony podnoszące roszczenia pod względem prawa własności odesłano na drogę skargi, oznaczyć należy także termin do wniesienia skargi. Przytym powinno się uwzględniać w sposób przesorny stosunki miejscowe i gospodarcze. W za- dym wypadku nie można zazreślić terminu poniżej minimalnego jednومiesięcznego zakresu postano- wionego w § 9.., nstępie 4.. u. o spr. ks. gr.

Jeżeli komisarz rozstrzyga o sprzecznych ro- szczeniach stron, natemazas należy dodać odnośnie do każdego punktu spornego uzasadnienie odpowia- dające stanowi rzeczy.

Uchwała zawiera wreszcie pouczenie o śred- kach prawnych, przysługujących stronom i o skut- kach niedotrzymania terminu zazreślonego do wniesienia skargi.

Przy wydawaniu uchwały działowej i stosownie do jej osnowy powinno się wypełnić przedziałki 6. i 7. protokołu dochodzeń.

Doręczanie uchwały działowej następuje w myśl ustępu ostatniego § 9.. u. o spr. ks. gr.

Zrzeczenie się doręczenia uchwały i zaczepie- nia tejże należy stwierdzić w protokole dochodzeń.

§ 37.

Jeżeli nieruchomości nie jest hipotecznie ob- ciażona, natemazas winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych po prawomoeności uchwały dzia- łowej udzielić ją sądowi hipotecznemu do dalszego urzęduowania, stwierdzając zarazem jej prawomo-eność.

Jeżeli w myśl § 22.. u. o spr. ks. gr., ustalono w drodze porozumienia się interesowanych wzajemne zobowiązania osoby, która ma być wpisana za właściciela, natemazas powinno się zarazem spowodować ich wpisanie do ksiąg.

Uporządkowanie stanu cięzarów. Plan przydzielenia cięzarów.

§ 38.

Przy nieruchomościach hipotecznie obciążonych nie zarządza się zaraz po prawomocności uchwały działalności jej hipotecznego wykonania, lecz wdraża się postępowanie co do przydzielenia cięzarów (§§ 12. do 21. u. o spr. ks. gr.), aby sprostać także stan cięzarów w sposób odpowiadający rzeczywistemu stanowi prawnemu.

W postępowaniu co do przydzielenia cięzarów musi nastąpić przesłuchanie wszystkich uprawnionych.

Odnośnie do okoliczności spornych, wymienionych w § 24., ustępie 2., u. o spr. ks. gr., korzysta komisarz z środków dowodowych, którymi zresztą nie rozporządza się w postępowaniu niesporym. Z tych środków dowodowych należy korzystać w sposób oględny.

§ 39.

Okoliczność, iż wartość fizycznej części nieruchomości wступającej w miejsce idealnego udziału własności, jest większa, aniżeli odpowiadają to udziałowi idealnemu, nie stanowi przy porządkowaniu stanu cięzarów przeszkody pod względem przeniesienia cięzarów z udziału idealnego na fizyczną część nieruchomości. Gdyby nie dało się uskutecznić przeniesienia cięzarów ciążących dotychczas na idealnych udziałach ciała hipotecznego na fizyczne części nieruchomości odpowiadające tym udziałom idealnym, natenczas należy z największą starannością wyszukać te kawałki gruntu, których obciążenie było rzeczywistą wolą strony przy ustanowieniu praw obciążających. Zapobiegać trzeba po krywdzeniu interesowanych przez wyzyskanie mylnej osnowy księgi gruntowej.

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien w planie przydzielenia podać powody decydujące pod względem wyszukania tych kawałków gruntu, które w powyższy sposób mają być obciążone.

Jeżeli w toku dochodzeń okaże się, że prawa obciążające, które według zgodnej woli stron nie miały dotyczyć poszczególnych, obecnie wydzielić się mających części składowych ciała hipotecznego, wpisano na całym ciele hipotecznym dlatego, iż hipoteczne rozdzielenie części składowych, które miały być obciążone i tych, które miały być wolne od cięzarów, nie było przeprowadzone, natenczas winien komisarz dbać o to, aby praw obciążających nie przeniesiono na części składowe, które miały się wydzielić.

Praw naftowych nie przenosi się do nowych wykazów hipotecznich, lecz należy równocześnie z postępowaniem celem przydzielenia cięzarów

przeprowadzić także postępowaniu celem przeniesienia praw naftowych do księgi naftowej w myśl § 23., ustawy z dnia 9. stycznia 1907., Dz. u. p. Nr. 7., i rozporządzenia ministerialnego z dnia 15. kwietnia 1907., Dz. u. p. Nr. 107. Przy podziale ciała hipotecznego i wykonaniu uchwały przydzielenia należy przeprowadzić również przeniesienie praw naftowych do księgi naftowej. Przeniesienie to należy zaznaczyć w przeglądzie, który ma być prowadzony w myśl § 9. powołanego rozporządzenia.

Jeżeli okaże się, iż prawa naftowe ciążą na idealnej części nieruchomości a także po podziale ciała hipotecznego miałyby nadal obciążać tylko jeden udział współwłasności, natenczas nie przekonie się takich praw naftowych ani do nowego wykazu hipotecznego ani do księgi naftowej, lecz pomija się je przy przydzieleniu cięzarów, podając odnośnie motywa. (§ 11., ustęp 7., powołanego rozporządzenia ministerialnego.)

Wyrównanie wartości i kaucja.

§ 40.

Jeżeli wartość fizycznej części nieruchomości, wступającej w miejsce obciążonego hipotecznie udziału współwłasności jest mniejsza, aniżeli kwota, która z ogólnej wartości ciała hipotecznego przypada rachunkowo na udział współwłasności, natenczas może wierzyciel roszczenie do złożenia w sądzie sumy wyrównawczej albo do wpisania prawa zastawu dla sumy kaucyjnej, które to roszczenie przysługuje mu w myśl § 13., u. o spr. ks. gr., podnieść już przy rozprawie przed sporządzeniem planu przydzielenia albo dopiero w drodze zarzutu wniesionego przeciw planowi przydzielenia. Dla skoncentrowania postępowania przedstawia się pierwsza droga jako więcej pożądana, ponieważ w ten sposób można będzie roszczenie to uwzględnić już w planie przydzielenia.

Oznaczenie sumy wyrównawczej lub kaucyjnej następuje tylko na żądanie wierzyciela. Przy stawianiu żądania tego nie ma wierzyciel obowiązku dokładnego cyfrowego określenia swego roszczenia. Ustalenie sumy jest rzeczą komisarza, który winien przy tym przestrzegać przepisów zawartych w ustępie 2. i 3. § 13., u. o spr. ks. gr.

§ 41.

Roszczenie w myśl § 13., u. o spr. ks. gr., jest wykluczone, jeżeli wierzyciel w chwili, gdy go do księgi gruntowej wpisywano jako uprawnionego stosownie do okoliczności danego wypadku wiedział o tym, iż fizyczna część nieruchomości, którą miano obciążyć nie dosięga wartości idealnej części ciała hipotecznego, którą obciążono.

Roszczenie wykluczone jest dalej i wówczas, jeżeli pomimo mniejszej wartości, jaką przedstawia fizyczna część nieruchomości, którą miano obciążyć, zachodzi jeden z wypadków § 17., 1. 5. — 7., u. o spr. ks. gr.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych winien przy rozstrzyganiu wniosku wierzyтеля ocenić staranuie wyniki całej rozprawy i postępowania dowodowego i uzasadnić swe orzeczenie w planie przydzielenia przez przytoczenie okoliczności konkretnych, skłaniających go do uwzględnienia lub oddalenia żądania, albo też uczynić to w uchwale przydzielenia, jeżeli żądanie postawiono dopiero w drodze zarzutu wniesionego przeciw powyższemu planowi. Przy ocenie okoliczności, które dotyczą znajomości mylnego stanu księgi gruntowej, należy mieć także na oku stosunki i zwyczaje odnośnej okolicy.

§ 42.

Komisarz winien zwrócić uwagę właścicielom ciął hipotecznych, które mają być obciążone kancią lub częścią kanci, iż mogą oni uwolnić się od tego obciążenia przez złożenie w sądzie kwoty przypadającej na ich nieruchomość (§ 25., u. o spr. ks. gr.). Pouczenie, które dano, należy uwidocznić w protokole.

W § 13., u. o spr. ks. gr., postanowiono tylko w ogólności warunek złożenia sumy wyrównawczej i ustalono skutki niezłożenia tej sumy. Wyraźnego oznaczenia osoby obowiązanej nie ma w ustawie. Złożenie może być uskutecznione przez każdego, komu na tym zależy, a więc zarówno przez dotyczącego dłużnika hipotecznego jak i przez właścicieli tych części nieruchomości, które mają być obciążone.

Nienależne obciążenia.

§ 43.

Przy dochodzeniach uwzględnić należy, czy niektóre z wpisanych praw obciążających nie zgąsty już. Przeniesienie nienależnych obciążzeń będzie zaniechane, jeżeli nienależność wykazana jest dokumentami (kwitami ekstabilacyjnymi, deklaracjami uwalniającymi przedmiot z pod zastawą, wyrokami itd.), albo jeżeli uprawnieni oświadczają protokolarnie swoją zgodę.

Jeżeli odnośnie do wpisanych praw obciążających postawiono twierdzenie, iż one uchylone zostały w sposób niehipoteczny, natęczas winien komisarz wegańać dotyczące oświadczenie stron do protokołu i dołączyć do tegoż odnośne dokumenty.

Jeżeli w planie przydzielenia pominieto przenesienie ciężarów tego rodzaju, natęczas powinno się podać przyczynę tego.

Jeżeli istnieją wpisy wymowy na korzyść osób zmarłych, to należy wpływać na ich wykreszenie.

Zobowiązania wzajemne, ustanowione przy nabyciu nieruchomości.

§ 44.

Zobowiązania wzajemne nabywcy, ustanowione przy nabyciu nieruchomości dokonanym przed zatowaniem wdrożenia postępowania sprostowawczego, o których wpis winien komisarz postarać się w myśl § 22., u. o spr. ks. gr., o ile pomiędzy interesowanymi przyjdzie do porozumienia, należy objąć planem przydzielenia.

§ 45.

O wygotowaniu planu przydzielenia zawiadomić należy interesowanych przy użyciu formularza 13., do rąk własnych.

Wzór 13.

W zawiadomieniach powinno się podać według kalendarza termin, ustanowiony w § 14., ustępie 2., u. o spr. ks. gr. i naznać go w ten sposób, aby wszyscy interesowani mieli o ile możliwości do rozporządzenia pełny okres terminu, a to także wówczas, gdyby zaszły opóźnienia w doręczeniu i gdyby musiano ustanowić zastępców.

Zarazem wyznaczyć należy audyencję przypadającą mniej więcej na połowę terminu, na której komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych lub urzędnik sądu hipotecznego, wyznaczony w tym celu przez przełożonego sądu winien tym z pośród interesowanych, którzy w tym celu zgłoszą się przy audyencji objaśnić plan przydzielenia; również należy pouczyć strony o warunkach, wśród których zarzuty przeciw planowi przydzielenia są dopuszczalne lub wykluczone.

Należytość za sporządzenie odpisów planu przydzielenia tudzież za wyciągi z tegoż należy poleczyć po 40 h za każdą stronę. Go do zamówień

prowadzić należy osobne zapiski według wzoru 14. Wzór 14.

Należytość składa się w sądzie do księgi pieniężnej i odsyła co trzy miesiące do kaszy państwowej. Nie uważa się zamówienia za uskutecznione w ciągu terminu ustawowego (§ 16., ustęp 1., u. o spr. ks. gr.), jeżeli nie złożono należytości w ciągu tego terminu. W żadnym zaś wypadku nie można wydać zamawiającemu wyciągu lub odpisu przed złożeniem należytości.

Postępowanie reklamacyjne.

§ 46.

Termin do przyjęcia zarzutów przeciw planowi przydzielenia oraz przeciw zmianom lub uzupełnieniom planu, uskutecznianym wskutek zarzutów

Wzór 15. wyznacza się za pomocą uchwały według wzoru 15. której ona dotyczy, w razie ich oddzielenia od obciążonego ciała hipotecznego (l. 6.).

§ 47.

W razie ustnego wniesienia zarzutów należy spowodować strony, aby postawiły jasno określone żądanie i zarzuty rzeczowo uzasadniły. Jeżeli strony nie mogą podać powodów, natenczas powinno się je pouczyć o bezwocności zarzutów. Nie można odmówić zaprotokolowania zarzutów, jeżeli strony pomimo tego obstają przy tychże. Udzielenie po-uczenia należy uwidocznić w protokole.

§ 48.

Zarzuty, które w myśl § 17., u. o spr. ks. gr., nie doznają uwzględnienia, są częścią natury formalnej częścią materyalnej.

Do pierwszych należą takie zarzuty, które w ogóle nie dostarczają podstawy do merytorycznego traktowania rzeczy, czy to z powodu, że nie obejmują określonego żądania (l. 1.) czy też z powodu, iż nie można z nich rozpoznać, dla czego zaczepiono przydzielenie ciężarów (l. 2.) albo z powodu, iż skierowane są przeciw przekazaniu ciężarów, odpowiadającemu oświadczenieom, jakie sam zaczepiający złożył przedtem (l. 3.).

Z przyczyn materyalnych oddala się zarzuty w wypadkach, podanych pod liczbami 4 do 7.

Zarzuty przedstawiają się, jako rzeczowo nieuzasadnione przedewszystkiem wówczas, jeżeli dotychczasowy stan ciężarów przekazano na nowo utworzone ciała hipoteczne w ten sposób, iż prawo zażalenia przeciw temu w ogóle w myśl ustawy nie służy (l. 4.), na przykład jeżeli prawo zastawu ciążące na pewnym ciele hipotecznym przeniesiono łącznie na wszystkie nowo utworzone ciała hipoteczne.

W interesie poparcia czynności sprostowawczych niepowinien dalej uprawniony z tytułu obciążenia nieruchomości mówiąc zaczepiać takich zmian co do rozmiaru swego zabezpieczenia, które według ustaleń komisarza nie zagrażają jego prawu. Wierzytel musi zgodzić się nawet na ograniczenie pierwotnego zabezpieczenia, jeżeli wierzytelność jego znajduje nadal pupilarne bezpieczeństwo w nowym przedmiocie zastawu (l. 5.), i musi pozwolić na przekazanie ciężarów przy zmianie przedmiotu zastawu, jeżeli zakres bezpieczeństwa nie zmniejsza się przez to, zwłaszcza jeżeli podstawa się równowartościowy fizyczny udział w nieruchomości w miejscu obciążonego udziału współwłasności w przypadkach pozornej współwłasności albo przy ograniczeniu służebności gruntowej na parcele,

których ona dotyczy, w razie ich oddzielenia od obciążonego ciała hipotecznego (l. 6.).

Wreszcie w razie, jeżeli wierzytelność nie znajduje na nieruchomości obciążonej prawem zastawu, na którą ją przekazano, zupełnego bezpieczeństwa pupilarnego, albo jeżeli jej dotyczezasowe bezpieczeństwo uległo zmniejszeniu wskutek przekazania, można umorzyć wierzytelność przez częściową zapłatę o tyle, ile potrzeba do przywrócenia odpowiedniego stosunku bezpieczeństwa według liczby 5. lub 6. Przeciw temu sposobowi uregulowania ciężarów nie służą wierzytelowi zarzuty (l. 7.).

§ 49.

W interesie koncentracji postępowania ma komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych w reguле obowiązek wydania rozstrzygnięcia co do zarzutów przy pierwszej audyencji reklamaacyjnej (§ 18. ustęp 1., u. o spr. ks. gr.).

Wyjątek od tego przewidziany jest w § 19., u. o spr. ks. gr., jeżeli rozstrzygnięcie wymaga dalszych dochodzeń i ustaleń, których nie można przeprowadzić na pierwszej audyencji, na przykład przy zawiązonym stanie ciężarów większych dóbr znacznie rozparcelowanych. W takim wypadku należy odroczyć audyencję, jednakowoż tylko na krótki czas. Odroczona audyencja ogranicza się tylko do rozprawy nad materyałem, którego przy poprzedniej audyencji nie załatwiono. Wnoszenie nowych zarzutów jest niedopuszczalne. Zawiadomienie o nowej audyencji winno nastąpić zaraz ustnie dla oszczędzenia czynności pisarskich i zarządzeń co do doręczenia. Jeżeli jednak komisarz postanowi przy pierwszej audyencji dopuścić zmiany lub uzupełnienia planu przydzielenia i jeżeli osoby, których prawa przez to zostają dotknięte, przy końcu audyencji nie są obecne, natenczas winien komisarz stosownie do § 19., u. o spr. ks. gr., postarać się o osobne pisemne wezwanie tych interesowanych wraz z odpowiednim ich poinformowaniem i po-uczeniem.

Uchwała przydzielenia ciężarów.

§ 50.

Pod względem wygotowania uchwały przydzielenia ciężarów dozwala § 20., u. o spr. ks. gr., dla ograniczenia czynności pisarskich na ułatwienie formalne, iż w uchwalę przydzielenia można powołać się na plan przydzielenia i na ewentualne późniejsze jego zmiany i uzupełnienia, jednakowoż tylko wówczas i tylko o tyle, o ile stąd można będzie z łatwością rozpoznać uchwałę komisarza i nie trzeba będzie obawiać się wątpliwości pod względem wpisów hipotecznych, które na tej podstawie mają być przeprowadzone.

Połączenie dochodzeń co do stanu posiadania i ciężarów.

§ 54.

Połączenie postępowania odnośnie do ustalenia stanu posiadania i odnośnie do przydzielenia ciężarów, o którym mowa w § 15., u. o spr. ks. gr. winno mieć miejsce, w interesie szybszego i tańszego postępu prac we wszystkich wypadkach prostszych, w których nie ma powodu do obawy, iż z połączenia tego powstaną powikłania.

C. Wykonanie sprostowania ksiąg (§§ 52. do 57.).

§ 52.

Uwiadomienia odnoszące się do hipotecznego przeprowadzenia wyników postępowania sprostowawczego, które sąd hipoteczny otrzymał od komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych jako: protokoły obejmujące porozumienia się stron co do uregulowania stanu hipotecznego, uchwały działowe, uchwały przydzielenia i inne środki pomocnicze, dotyczące sprostowania stanu hipotecznego należy włączać do dziennika dla spraw hipotecznych i podać prawidłowemu załatwieniu. W tym względzie wchodzą w szczególności w zastosowanie także przepisy § 6., ustępu 5., u. o spr. ks. gr.

Odnośnie do pytania, czy należy zatrzymać dotychczasowy wykaz hipoteczny, lub zaprzestać jego używania (§ 1., ustęp 3. i § 8., ustęp 3., u. o spr. ks. gr.), należy wziąć pod uwagę, iż w razie całkowitego rozdzielenia ciała hipotecznego okazuje się wskazany, aby drogą wpisów rozłączyć zupełnie jego części składowe a wykaz hipoteczny zamknąć, natomiast zaś prowadzić dalej wykaz dotychczasowy w razie pomniejszych odpisywań i prostszego stanu hipotecznego, przy którym nie należy obawiać się powikłań.

Przy sposobności sprostowania pewnego wykazu należy postarać się także o odpowiednie sprostowanie tych wykazów hipotecznych i wykazów tabuły krajowej, w których przychodzą wpisy powodujące się na wykaz sprostowany a odnoszące się do służebności, hipotek łącznych, praw dzierżawy, odkupu lub pierwokupu fudzież ciężarów realnych. Sprostowanie uskutecznia się przez wpisanie uwagi: „Przy sposobności sprostowania ksiąg gruntowych otrzymał wykaz powołany pod l. p. . . . nową l. . . .“ Przed uwagą należy umieścić klaузę wpływu. Jeżeli sprostowanie takie ma być przeprowadzone w księgach gruntowych innego sądu, natenczas przesyła się sądowi temu odpowiednie uwiadomienie.

Podobnie w razie, jeżeli w myśl § 12., ustępu 5., u. o spr. ks. gr. nie przekazuje się ciężarów, ciążących

w formie hipoteki łącznej na innych nieruchomościach nie poddanych postępowaniu sprostowawczemu, powinno się spowodować z nrzędę ich wykreślenie z tych nieruchomości.

§ 53.

O ile uchwała działała obejmuje odesłanie na drogę skargi, nie może sąd hipoteczny przystąpić zaraz do wykonania odnośnej części uchwały.

Ponieważ wynik sporu wywiera wpływ na rodzaj wykonania hipotecznego, przeto winien sąd hipoteczny poinformować się o wdrożeniu i dalszym toku sporu w myśl § 11., ustęp 1., u. o spr. ks. gr. i postąpić stosownie do danego wyniku.

Przy protokoarnym wniesieniu skargi winny sądy przychodzić stronom, o ile możności, z pomocą.

§ 54.

Na podstawie dowodów złożenia w sądzie sum kaucyjnych (§§ 13. i 25., u. o spr. ks. gr.), które to dowody prześle komisarz w myśl § 21., ustęp 1., u. o spr. ks. gr., lub których strony wprost dostarczą, oceni sąd hipoteczny, czy i o ile należy przeprowadzić zabezpieczenie sumy kaucyjnej prawem zastawu lub też czy przeprowadzenie, jako bezprzedmiotowe nie ma mieć miejsca.

§ 55.

Równocześnie z hipotecznym wykonaniem sprostowania wykazu hipotecznego należy wykreślić zanotowanie wdrożenia postępowania sprostowawczego, o ile wykaz zatrzymuje się i nadal; w przeciwnym razie należy wykaz zamknąć.

Sprostować dalej należy także rejesty rzeczowe i osobowe. W razie jeżeli rejesty istniejące nie nadają się więcej do użytku, powinno się założyć nowe a to według wzorów przepisanych w §§ 63. i 65.

O wszystkich wpisach hipotecznych, przedsięwziętych na postawie wyników postępowania sprostowawczego zawiadomić należy interesowanych stosownie do przepisów powszechniej ustawy hipotecznej.

§ 56.

W przypadku, o którym mowa w § 11., ustępie 2., u. o spr. ks. gr. winien sąd hipoteczny włączać niezgodność pomiędzy stanem hipotecznym a faktycznym stanem posiadania do zapisku

różnic pomiędzy księgą gruntową a katastrem, następnie zaś postąpić stosownie do zarządzenia § 3., ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 82. Aby jednak, o ile możliwości uniknąć środków przymusowych, przewidzianych w tej ustawie, winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych i sąd hipoteczny przez odpowiednie pouczenie faktycznego posiadacza, którego odesłano na drogę skargi wpływając na to, aby tenże uczynił zadość swoemu obowiązkowi ustawowemu względem uporządkowania hipoteki przez wniesienie skargi i należycie jej popieranie lub w innym sposobie odpowiadający celowi.

Z wspomnianego wyżej zapisu należy wykreślić wypadki niezgodności, które załatwiono w toku postępowania sprostowawczego.

§ 57.

Jeżeli złożono w sądzie sumy wyrównawcze lub kaucyjne stosownie do ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych (§§ 13. i 25.), natężezas podać należy w uchwalę wydanej z powodu złożenia, czy odnośną sumę złożono jako sumę wyrównawczą lub kaucyjną, oraz powód złożenia a równocześnie wymienić wierzytelność, na której pokrycie sumę tę złożono.

D. Szczegółowe postanowienia co do postępowania w myśl II. rozdziału u. o spr. ks. gr.

(§§ 58. i 59.).

§ 58.

Odnośnie do ciał hipotecznych, przy których zachodzi ten mylny stan, iż wpis prawa własności co do całego ciała hipotecznego lub poszczególnych części idealnych nie odpowiada faktycznemu stanowi posiadania, przyczym jednak nie rozchodzi się o fizyczny podział ciała hipotecznego lub oddzielenie poszczególnych jego części składowych, ma zastosowanie rozdział II. u. o spr. ks. gr., jeżeli błąd istniał już w czasie, w którym ustanowiono sprostowaniu księgi gruntowej mocy obowiązującej, to jest w dniu 25. grudnia 1906. Jeżeli niezgodność powstała dopiero później, natężezas winien komisarz dla sprostowania księgi donieść o wypadku tym sądowi hipotecznemu, który wciągnie go do zapisu różnic między księgą gruntową a katastrem a następnie postąpi według § 3., ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 82.

§ 59.

Postępowanie według rozdziału II. u. o spr. ks. gr. odbywa się o wiele prościej anizeli w przypadkach rozdziału I, ponieważ rozchodzi się tutaj tylko o sprostowanie przeniesienia własności

a ciężary uwzględnia się tylko o tyle, o ile w myśl § 22. u. o spr. ks. gr. trzeba zbadać ewentualne zobowiązania wzajemne, pochodzące z tytułu prawnego, dotąd nie za hipotekowanego i wciągnąć je uzupełniająco do stanu ciężarów, w razie zgódzenia się interesowanych.

Nie ma tu z tym miejsca ani postępowanie działowe ani postępowanie co do przydzielenia ciężarów. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych stwierdza drogą uchwały w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. wyniki rozprawy, o ile pomiędzy interesowanemi nie przyjdzie do zgody, której wykonanie należałoby wprost zarządzić.

Postanowienia niniejszego rozdziału II. rozp. w. mają zresztą zastosowanie także w postępowaniu według rozdziału II. u. o spr. ks. gr. Zwłaszcza zważyć należy, iż w postępowaniu tym uchwała komisarza wydana w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. stoi na równi z uchwałą działalnością; po jej prawomocności postępuje się stosownie do §§ 37. i 53. rozp. w.

E. Rewizja operatu.

§ 60.

Postęp prac około sprostowania księgi gruntowej odnośnie do poszczególnych wykazów hipotecznych należy zawsze w wykazie, wzór 8., utrzymywać w dokładnej ewidencji, zapisując w przedziałach 7. do 11. w należytym czasie rozmaite okresy postępowania.

Przy zakończeniu postępowania sprostowawczego w pewnej gminie katastralnej winien komisarz upewnić się, czy odnośnie do wszystkich wypadków niezgodności, wpisanych do wspomnianego wykazu przeprowadzono postępowanie. Usunięcie przegłówki winien komisarz dla sprostowania księgi gruntowej potwierdzić w tymże wykazie, jeżeli znajdzie rzecz w porządku.

III. Zakładanie na nowo księgi gruntowych i części księgi gruntowych (§§ 61. do 88.).

A. Postępowanie aż do sporządzenia projektu księgi gruntowej (postępowanie przy zakładaniu [§§ 61. do 82.]).

Postępowanie w ogólności.

§ 61.

Przy zakładaniu na nowo księgi gruntowych lub części księgi gruntowych należy postępować według przepisów galicyjskiej i bukowińskiej ustawy

o zakładaniu ksiąg gruntowych oraz według wydanych odnośnie do ustaw tych rozporządzeń o zakładaniu ksiąg gruntowych, jednakowoż ze zmianami wynikającymi z analogicznego zastosowania postanowień ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych w myśl niniejszego rozporządzenia wykonawczego. O ile w niniejszym rozdziale III. nie zarządzono nic innego, będą imie postanowienia tego rozporządzenia wykonawczego stosowane w sposób odpowiedni.

Założenie księgi na nowo odnosi się do wszystkich nieruchomości, które mają być objęte nową księgią gruntową lub nowym wykazem tabuły krajowej (obszar gminy wraz z nieruchomościami tabularnymi lub bez nich, posiadłości tabularną). Gel założenia księgi na nowo polega na ustaleniu stanu hipotecznego co do wszystkich tych nieruchomości, odpowiednio do rzeczywistego położenia prawnego, z usunięciem wszystkich wadliwości hipotecznych.

Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych zmienia o tyle postanowienia § 32. gal. u. o zakł. ks. gr. i § 36. buk. u. o zakł. ks. gr., iż do nowej księgi gruntowej nie przenosi się wprost dotychczasowego stanu hipotecznego, lecz właśnie wyniki postępowania przy zakładaniu służąć mają za podstawę do sporządzenia projektu nowej księgi gruntowej.

§ 62.

Skoro tylko postanowiono założyć na nowo księgią gruntową lub część księgi gruntowej i wciążgnięto to do planu robót, winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wdrożyć przedwszystkiem prace przygotowawcze celem dostarczenia materyalu pomocniczego z katalogu podatku gruntowego, który ma być użyty w toku dochodzeń.

W sprawie zamówienia kopii mapy katastralnej według najświeższego stanu (jejże winien komisarz odnieść się do prezydium sądu krajowego wyższego (§§ 7. i 8., ustęp 4, rozp. w.).

Zapiski, o których mowa w § 4. gal. u. o zakł. ks. gr. i w § 6. buk. u. o zakł. ks. gr. (wykaz nieruchomości, zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy i spis abecadłowy posiadaczy nieruchomości) należy sporządzić na podstawie operatów katastralnych, stosownie do postanowień §§ 63. do 65. rozp. w. i według wzorów tamże przepisanych.

Procz tego ma się sporządzić wykaz domów (§ 66.).

Wykazy założyć należy w rozmiarach odpowiadających potrzebie odnośnej gminy. Każdy wykaz ma być oznaczony na pierwszej stronie, w miejscach wskazanych odpowiednio wydrukowanym napisem, nazwą gminy katastralnej i powiatu sądowego, którą wyciśnie się pieczęcią.

Należy sporządzić odrębne wykazy dla dóbr nietabularnych i tabularnych, a dla tych ostatnich postarać się o osobne karty mapy (§ 16. u. o zakł. ks. gr.).

Wykaz nieruchomości.

§ 63.

Wykaz nieruchomości (wzór 16.) wyciągnąć należy z protokołu parcel i z katastralnych arkuszy posiadłości gruntowych. Wzór 16.

Najpierw wciaga się parcele budowlane, następnie zostawia się miejsce próżne, odpowiadające przynajmniej trzeciej części miejsca użytego na wpisanie parcel budowlanych. Następnie idą na nowej karcie parcele gruntowe. Po ostatniej parceli gruntowej należy zostawić znowu odpowiednie miejsce wolne. Zresztą zaś nie powinno się zostawiać przedziału pomiędzy poszczególnymi wpisami.

Przed parcelami budowlanymi i gruntowymi umieszcza się w środku strony napis: „Parcele budowlane“ względnie „Parcele gruntowe“.

Zarówno parcele budowlane jak i gruntowe powinno się wpisywać w porządku arytmetycznym, skutkiem czego przed rozpoczęciem wpisów należy zbadać istniejące ewentualnie dodatki do protokołu parcel i uwzględnić je przy wpisywaniu.

Na razie uskutecznia się wpisy tylko po stronie lewej, zaopatrzonej napisem „Stan przy rozpoczęciu zakładania na nowo księgi gruntowej“; prawą stronę zostawia się tymczasowo próżną.

Odnośnie do wypełnienia przedziałki 2. obowiązują postanowienia § 26., ustęp 3. i 4.

Liczbę pozycji protokołu dochodzeń wpisuje się do przedziałki 3. na podstawie zapisków co do posiadania katastralnego ((§ 64.).

Trzy ostatnie przedziałki 4.—6. pozostają na razie próżne.

Zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy.

§ 64.

Zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy (wzór 17.) Wzór 17 należy wyciągnąć z katastralnych arkuszy posiadłości gruntowych. Przy tym założyć należy tak jak w katastrze dla każdego posiadacza i dla każdej grupy współposiadaczy osobny arkusz. Jeżeli posiadanie małżonków jest w katastralnym arkuszu posiadłości gruntowej łącznie zapisane, jakkolwiek nie istnieje wspólność co do wszystkich parcel tamże wciągniętych, należałas do tego sporządza się także wspólny zapis.

„Zapiski“ te, których później używa się także jako protokołu dochodzeń oznacza się na górze obok wydrukowanych wyrazów „liczba pozycji“ tąsamą liczbą, nakreślona wielkimi, wyraźnymi cyframi, którą ma odpowiedni katastralny arkusz posiadłości gruntowej.

Jeżeli w katastrze skasowano pewien arkusz posiadłości gruntowej, tak iż w porządku kolejnym arkuszy posiadłości gruntowych brakuje jednej liczby, natemazas nie zakłada się także zapisu pod tą liczbą pozycji. Liczby takich bezprzedmiotowych arkuszy posiadłości gruntowych należy utrzymywać w ewidencji w dodatku do zapisów.

Napisy znajdujące się dalej w nagłówku „Liczba arkusza posiadłości i liczba nowego wykazu hipotecznego“ oraz miejsce obok napisu: „według dochodzenia“, które przeznaczone są dla późniejszego uwidoczenia odnośnych dat, pozostawia się tymczasowo bez wpisu.

Pod następnym napisem, znajdującym się w nagłówku, należy wciągnąć z arkusza posiadłości gruntowej nazwisko posiadacza, jego przewisko, ewentualną pospolitą nazwę majątkości (oznaczenie majątkości), a przy posiadłości, na której nie ma domu także adres posiadacza. Jeżeli w arkuszu posiadłości gruntowej nie przychodzi pospolita nazwa majątkości (oznaczenie majątkości) lub potrzebny w danym razie inny adres posiadacza, natemazas należy wyciągnąć daty te z „wykazu posiadaczy nieruchomości“ albo „abecadłowego wykazu posiadaczy nieruchomości“. Jeżeli można poznać z arkusza posiadłości gruntowej, iż oprócz posiadacza imiennie wymienionego istnieje kilku współposiadaczy, natemazas należy to również podać, na przykład: N. N. i 5 współposiadaczy.

Miejsce obok napisu „według dochodzenia“ należy tymczasowo pozostawić próżne celem wypełnienia go przy dochodzeniach.

Wypełnianie 1. i 2. przedziałki przychodzi do skutku w ten sam sposób, jak przy równorzędnych przedziałkach wykazu nieruchomości (§ 63.), jednakowoż przy paryfikatach należy podać nie upravę wynikającą z paryfikacji ale rzeczywiście przeznaczenie, o ile można je rozpoznać; na przykład tor kolejowy, młyn, kanał, plac składowy, droga, kopalnia gliny itd.

Jeżeli parcela budowlana nie ma numeru domu, natemazas wstawia się w miejsce numeru literę *B* (== budowlany grunt).

Jeżeli operaty katastralne polegają na nowym pomiarze, przy którym dokonano nowego pomumerowania parcel, natemazas należy przy wypełnianiu przedziałek 4. do 6. użyć porównawczego zestawienia dawnych i nowych numerów parcel poszczególnych nieruchomości, którego dostarczy ewidencja katastru.

Jeżeli natomiast liczba parcelli wpisana w księdze gruntowej zgadza się z liczbą parcelli w przedziale 1., natemazas należy w przedziale 4. po ciągnąć jedynie kreską poziomą.

Odnośnie do parcel wpisanych do tabuli krajowej lub do księgi kolejowej należy do liczby

wykazu w przedziale 5. dodać potrzebne bliższe oznaczenie księgi publicznej.

Odnośnie do parcel przychodzących w księdze górniczej odsyła się do wpisu w księdze górniczej.

Przedziałki 3., 7. do 10. należy na razie pozostawić próżne; wypełnia się je dopiero w toku dochodzeń.

Po przygotowaniu wszystkich tych zapisów co do posiadania katastralnego, należy uwidoczyć wszystkie liczby pozycji zapisów w wykazie nieruchomości (wzór 16.), przy odnośnych parcelach w przedziale 3., a to tuż poniżej górnej linii, aby pozostało miejsce na ewentualne uzupełniające wpisy.

Jeżeli okażą się różnice nie spowodowane oczywistymi błędami pisarskimi, natemazas komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych winien je uchylić w drodze bezpośredniego porozumienia się z urzędnikiem ewidencyjnym.

Wykaz posiadaczy.

§ 65.

Na wykaz posiadaczy nieruchomości należy użyć wzoru 18.

Wzór 18.

Do przedziałki pierwszej wpisuje się na podstawie wygotowanych i w tym celu abecadłowo uporządkowanych zapisów co do posiadania katastralnego (wzór 17.), nazwiska posiadaczy w porządku abecadłowym. Po każdej grupie nazwisk, zaczynających się od tej samej litery zostawia się miejsce próżne, co najmniej cztery razy tak duże, jak przestrzeń użyta.

W każdym razie należy zacząć grupę najbliższą na nowej karcie i to po stronie prawej. Do nazwiska każdego posiadacza, który w opracowywanej gminie katastralnej posiada mająłość zamieszkałą, należy oprócz jego przewiska dodać numer domu i pospolitą nazwę majątkości (oznaczenie majątkości). Jeżeli tenże nie posiada w tej gminie katastralnej nieruchomości zamieszkałej, natemazas podać trzeba inny jego adres, na przykład: Olszewski Józef, dom Nr. 145.; Bojczuk Tomasz, dom Nr. 985; Kurowski Karol w Ostrowie, ulica Kościelna 5.

W przedziale „Liczba arkusza posiadłości“ należy przedewszystkiem wpisać ołówkiem tuż pod linią górną liczby pozycji zapisów. Zresztą przedziałka ta, tudzież dwie przedziałki ostatnie pozostają na razie próżne.

Wykaz domów.

§ 66.

Wykaz domów (wzór 19.) sporządzić należy przy użyciu „wykazu posiadaczy nieruchomości“ prowadzonego przy katastrze, a jeżeli w miejscu tegoż prowadzi się wykaz abecadłowy, na podstawie

Wzór 19.

tego ostatniego. Jeżeli w gminie katastralnej znajduje się dwie lub więcej miejscowości posiadających samoistne numerowanie domów, tak iż tensam numer domu więcej razy przychodzi, natenczas należy wciągnąć do formularza owe miejscowości w porządku abecadłowym, a to każdą miejscowością wraz z szeregiem numerów jej domów. Nad każdym oddziałem należy w środku umieścić nazwę miejscowości.

Po każdym oddziale zostawia się miejsce próżne, odpowiadające co najmniej trzeciej części miejsca zużytkowanego.

W podobny sposób należy postąpić, jeżeli w pewnej gminie zaprowadzono ponumerowanie domów według ulic i placów.

Jeżeli w katastrze brakuje pewnego numeru w szeregu liczb, natenczas z pośród odnośnych przedziałek formularza należy wypełnić jedynie rubrykę przeznaczoną na uwagę słowem „wolny“.

Do przedziałki drugiej wciągnąć należy jedynie pospolitą nazwę majątkości (oznaczenie majątkości), nie zaś także nazwiska osób uwidocznione w katastralnym wykazie domów.

Do przedziałki trzeciej „Liczba arkusza posiadłości“ powinno się przedwystkietem tuż pod linią górną wciągnąć ołówkiem z zapisków co do posiadania katastralnego (wzór 17.) liczby pozycji tych arkuszy, w których przychodzą odnośne numer domów. Zresztą zaś przedziałka ta oraz następujące przedziałki 4. i 5. pozostają tymczasowo próżne.

Na wykaz domów należy użyć takiej ilości druków, aby pozostało dość miejsca na wciągnięcie nowego wykazu, które w danym razie może okazać się potrzebne z powodu ewentualnego późniejszego zaopatrzenia domów nowenii numerami.

Jeżeli w miejscowości panuje ożywiony ruch budowlany lub jeżeli ruchu takiego można się spodziewać, powinno się oczywiście i to także w odpowiedni sposób uwzględnić.

Uwzględnienie niezgodności znanego sądowi.

§ 67.

W myśl § 6. gal. rozp. o zakł. ks. gr. i § 8. buk. rozp. o zakł. ks. gr. winien komisarz dla zakładania ksiąg, gromadząc materiał przydatny przy zakładaniu ksiąg gruntowych złożyć do odnośnych aktów, a zwłaszcza o ile możliwości do odnośnych „zapisków“, według wzoru 17. także wszystkie arkusze zgłoszeń i wykazy różnic ewidencyj katastru, które są jeszcze w toku przed sądem hipotecznym celem ich uwzględnienia przy dochodzeniach, tudzież poinformować się na podstawie aktów sądowych o wszystkich wypadkach zanotowanych w wykazie niedoprowadzenia do skutku zgodności pomiędzy księgią gruntową a katastem (punkt 3. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1889., Dz. rozp. Nr. 35.).

Przygotowanie rozpraw ze stronami.

§ 68.

Po zebraniu wspomianego materiału pomocniczego winien komisarz dla zakładania ksiąg wystosować według wzoru 20. pisma do przełożonego gminy i przełożonego wydzielonego obszaru dworskiego celem porozumienia się, przepisanego w §§ 7. i 8. gal. u. o zakł. ks. gr. i §§ 9. i 10. buk. u. o zakł. ks. gr. Wzór 20.

Przy odnośnej konferencji należy przejść wszystkie pozycje zapisków co do posiadania katastralnego poszczególnych właścicieli nieruchomości oraz wykaz domów celem sprostowania i uzupełnienia ewentualnych mylnych nazwisk, adresów i oznaczeń domów; przy tym należy zwracać szczególną uwagę na stwierdzenie tożsamości osoby w razie istnienia tych samych nazwisk osób. Następnie należy zbadać, którzy z pośród posiadaczy są niewłaściwoni lub nieobecni i które osoby są ich prawnymi zastępcami lub pełnomocnikami.

Wyniki konferencji notuje się ołówkiem w odnośnych „zapiskach“ przy nazwisku posiadacza, gdyby zaś uwaga wymagała więcej miejsca, na kartce ewidencyjnej, która przylepia się do zapisku co do posiadacza.

Rozpisanie dochodzeń.

§ 69.

Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych winien po omówieniu sprawy z delegatami gminy i wydzielonego obszaru dworskiego ustawić dzień rozpoczęcia dochodzeń i miejscowości, w którym dokumenta oznaczone w § 16. u. o zakł. ks. gr. mają być wyłożone do publicznego przeglądu, tudzież spowodować ich wyłożenie (a to kopii mapy wraz z wykazami według wzoru 16. do 19.).

Wyłożenie nastąpić ma w regule w odnośnej gminie, o ile istnieje tam odpowiednia kancelaria gminna i o ile nie zachodzi wątpliwość pod względem porządnego przechowania i starannego obchodzenia się z dokumentami. Przesłanie do zwierzchności gminnej uskutecznia się pismem według wzoru 21. Wzór 21

Celem przesyłki należy kopię mapy zwinąć w rulon i zapakować w puszcę blaszaną o kształcie cylindra. Wyciągi z katastru (wykazy) należy zawsze składać między twardie okładki.

Jeżeli wymienione dokumenty wykładają się celem przeglądu w sądzie hipotecznym, wówczas należy porozumieć się w tym względzie z przełożonym sądu w krótkiej drodze, pomijając korespondencję.

§ 70.

Wzór 22. Z powodu zarządzenia dochodzeń i wyłożenia kopii map wraz z wykazami wygotowuje się edykt według wzoru 22. Nazwę gminy katastralnej i siedziby urzędowej komisarza dla zakładania ksiąg wyciska się pieczęcią.

Wzór 23. Pomiędzy dniem rozpoczęcia dochodzeń a datą obwieszczenia musi upłynąć przeliczą co najmniej 30 dni. Edykt umieścić należy w gazecie krajowej i ogłosić w sposób przepisany w § 11. Ponadto przesłać należy po jednym egzemplarzu tegoż wraz z odezową według wzoru 23. do politycznej władzy powiatowej, politycznej władzy krajowej, skarbowej władzy krajowej, dyrekcji lasów i domen, wydziału krajowego i prokuratorii skarbu; jeden egzemplarz przedkłada się bez sprawozdania prezydium sądu krajowego wyższego.

§ 71.

Wzór 24. Komisarz dla zakładania ksiąg winien wy stosować do wszystkich posiadaczy nieruchomości, wciagniętych do sprostowanych „zapisków“ (wzór 17.) oraz do wszystkich innych interesowanych wymienionych w § 6. n. o spr. ks. gr., bez względu na to, czy przebywają w gminie miejscowościowej czy też poza nią, imienne zawiadomienia według wzoru 24. o wdrożeniu założenia nowej księgi gruntowej i wezwać ich równocześnie do wzięcia udziału w odnośnych dochodzeniach.

W tych wezwaniach i adresach na nich wy cisnąć należy pieczętką nazwy gmin katastralnych oraz siedziby urzędowej komisarza.

„Liczba pozycji“ wezwania jest taka sama jak liczba pozycji zapisku co do posiadania (wzór 17., protokół dochodzeń) dotyczącego osoby zauważanej; do liczby czynności na adresie należy dodać liczbę pozycji zapisku co do posiadania w formie ułamka, na przykład G. A. Przeworsk $\frac{37}{3}$ (37 = liczba pozycji zapisku co do posiadania, 3 = liczba porządkowa dziennika, pod którą rozpisano dochodzenia).

Wzór 25. Do władz, funduszów publicznych i zakładów, wymienionych w § 23., ustęp 3., wysyła się wezwania w postaci pism według wzoru 25.

Co do doręczania wezwień obowiązują postanowienia § 23., ustęp 5.

Przeciw uchwałie względem założenia księgi gruntowej na nowo i przeciw zawiadomieniu o nastąpić mających dochodzeniach nie służy żaden środek prawy.

Wdrożenia postępowania celem założenia księgi na nowo nie notuje się hipotecznie.

Obejście obszaru gminy.

§ 72.

W przeważającej części wypadków będzie to połączone z korzyścią dla pomyślnego i spokojnego postępu dochodzeń, jeżeli jeszcze przed rozpoczęciem właściwych rozpraw komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych w towarzystwie urzędnika ewidencyjnego i mężów zaufania obejdzie obszar gminy w tym celu, aby zapoznać się z topograficznemi i orograficznemi stosunkami gminy.

Rozprawy ze stronami.

§ 73.

Postanowienia ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych, odnoszące się do przedmiotu dochodzeń, doznają uzupełnienia i zmiany wskutek przepisów ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych o rozstrzygającym znaczeniu faktycznego posiadania oraz o uwzględnieniu i uporządkowaniu stanu ciężarów.

Odnoszenie do badania faktycznych stosunków posiadania na miejscu, obowiązuje przepis § 24.

Rozprawa ze stroną rozpoczyna się zbadaniem posiadania. W tym celu należy okazać stronie na kopii mapy posiadłość wciagniętą na jej rzecz w zapisku (wzór 17.) i zbadać, czy posiadanie oraz przychodzące w przedziale 2. oznaczenie parcel (numer domu, rodzaj uprawy), jak również stosunki własności i prawa połączone z posiadaniem są zgodne z rzeczywistością i zupełne. Badanie to, które przeprowadzić należy z uwzględnieniem do czasowego stanu hipotecznego, o ile stan księgi gruntowej na to pozwoli, ma stworzyć podstawę dla hipotecznego wpisania prawnego posiadacza faktycznego za właściciela.

Przy tym stosuje się w odpowiedni sposób przepisy §§ 28. do 34. z tym zastrzeżeniem, iż zbadane zmiany w oznaczeniu, rozmiarze i kształcie parcel przeprowadzić należy w kopii mapy w toku dochodzeń.

Jeżeli zbadano, że budynek uległ zburzeniu a przez to parcela budowlana jako taka przestała istnieć i wcielona została do sąsiedniego rodzaju uprawy, natenczas należy przekreślić parcelę budowlaną w kopii mapy i w przedziale 1. protokołu dochodzeń (§ 76.) czerwoną kreską poziomą a w przedziale 3. zamieścić uwagę: „zburzono i wcielono do parceli gruntowej...“.

Jeżeli się okaże, że pewna parcela należy do innej posiadłości, natenczas należy jej liczbę przekreślić czerwonym atramentem za pomocą kreski poziomej a dopisać ją czerwonym atramentem na tym arkuszu „zapisków“, do którego ona należy.

Odpisanie i dopisanie należy zaznaczyć czerwonym atramentem w obu arkuszach przy odnośnej parceli w przdziełce 3. słowami: „do pozycji . . .” względnie: „z pozycji . . .”.

W analogiczny sposób należy postąpić, jeżeli na rzecz posiadacza, którego się właśnie przesłuchuje, ma być dopisana parcela lub część parceli przypisana już innemu posiadaczowi.

Jeżeli w chwili, gdy stwierdzono mylny stan posiadania, przesłuchanie owego drugiego posiadacza, na którego rzecz parcela ma być przypisana lub od którego posiadłości pewna parcela ma być odpisana, już miało miejsce a przy sposobności tej nie skonstatowano mylnego stanu jego posiadania, natenczas wdrożyć należy ponowne przesłuchanie tegoż i utrzymać je w ewidencji na karcie ewidencyjnej.

Jeżeli na przykład przy przesłuchaniu posiadacza w pozycji 10. okaże się, że parcela 244., której posiadacz w pozycji 2. uznał przy swym przesłuchaniu za swoją, należy nie do niego lecz do posiadacza w pozycji 10., natenczas kartka ewidencyjna będzie opiewała:

10, 2.
Parcela 244., wpisana w 2.
ma należeć do 10.

Przy ponownym przesłuchaniu posiadacza w pozycji 2. wykreśli się w jego protokole liczbę parceli 244., czerwonym ołówkiem za pomocą kreski skośnej, biegnącej od strony lewej z góry na dół ku stronie prawej a po dotychczasowym zakończeniu protokołu pod nagłówkiem „Dodatek” wpisze się ponownie daty parceli czarnym atramentem do przdziełek 1. i 2. Stosownie do wyniku rozprawy następują dalej te same wpisy, które odnośnie do tej parceli należało już pierwotnie uskutecnić.

Jeżeli posiadacz, na którego rzecz pewna parcela lub część parceli ma być przypisana, nie przychodzi dotychczas w sprostowanych „zapisach”, natenczas należy założyć dla niego nowy arkusz i oznaczyć go czerwonym atramentem „liczbą pozycji”, następującą po ostatniej liczbie pozycji zapisów albo założonych już na nowo arkuszy uzupełniających. W arkuszu uzupełniającym należy miejsce obok umieszczonego w nagłówku napisu „według katastru podatku gruntowego” pozostawić niewypełnione.

§ 74.

Jeżeli odnośnie do parceli, która w księdze gruntowej nie stanowi sama dla siebie ciała hipot-

ecznego, lecz która wraz z innymi nieruchomościami połączona jest w jedno ciało hipoteczne wyniknie spór pomiędzy stronami, natenczas należy pod względem postąpienia z tą parcelą i z ciałem hipotecznym zastosować analogicznie postanowienia ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych, odnoszące się do podziału ciał hipotecznych.

Wydaje się zatem uchwałę działową (§ 36.), uwzględniając jednak postanowienie § 33. u. o spr. ks. gr., według którego orzeczenie co do osoby mającej być wpisaną za właściciela hipotecznego winno opiewać bezwarunkowo i obejmować oznaczenie terminu do wniesienia skargi przez stronę przeciwną (§ 9., ustęp 4. u. o spr. ks. gr.).

Powyższe postanowienie § 33. u. o spr. ks. gr. ma zastosowanie, oprócz przypadków rozdziału ciała hipotecznego, także wówczas, jeżeli znajdzie się niezgodność pomiędzy hipotecznym a faktycznym stanem posiadania w myśl § 28. u. o spr. ks. gr. i jeżeli co do wpisania właściciela istnieje spór między kilku osobami.

§ 75.

Komisarz dla zakładania ksiąg winien przy nieruchomościach, które wbrew stanowi faktycznemu połączone są w księdze gruntowej jako jedno ciało hipoteczne (§ 1. u. o spr. ks. gr.) wdać się po prawomocności uchwały działowej w uporządkowanie stanu ciężarów, jeżeli ciało hipoteczne jest obciążone. Przytym postąpić należy według przepisów §§ 38. do 51.

Protokół dochodzeń.

§ 76.

Z przeprowadzonych dochodzeń spisuje się protokół zbiorowy, składający się z ogólnego wstęp, z protokołów poszczególnych (zapis co do posiadania według wzoru 17.) i zakończenia.

W miarę tego, jak dla posiadłości gruntowej każdego poszczególnego posiadacza sporządzono osobny zapis, spisuje się osobny protokół na tym zapisku.

Pod względem protokołowania mają zastosowanie przepisy § 27.

Wyniki dochodzeń co do służebności gruntowych wpisuje się tylko do tego protokołu, którym objęto dochodzenia co do nieruchomości obciążonej; w protokole nieruchomości uprawnionej odsyła się do protokołu, w którym służebność zaprotokołowano, za pomocą uwagi „służebność gruntowa, obacz protokół l. . .”.

Każdy protokół ma być podpisany także przez przybranych mężów zaufania.

Po ukończeniu wszystkich dochodzeń należy zamknąć protokół zbiorowy a zakończenie to mają podpisać wszystkie osoby, wymienione na wstępie pomiędzy obecnymi.

Postanowienie § 26., ustęp ostatni gal. u. o zakł. ks. gr. i § 30., ustęp ostatni buk. u. o zakł. ks. gr., według których należy spisać odrębny protokół co do dochodzeń, odnoszących się do nieruchomości tabularnych, nie ulega zmianie.

Sprostowanie wykazów.

§ 77.

Wszystkie zmiany stwierdzone odnośnie do dat katastru należy przeprowadzić w wykazie nieruchomości, wykazie imiennym i wykazie domów.

Przeprowadzenie uskutecznia się w ten sposób, iż wpisy, które mają być wykreślone przekreśla się czerwonym atramentem zapomocą poziomej kreski a nowe wpisy wpisuje się czarnym atramentem.

Przy podziałach należy liczbę pierwotnej parceli przekreślić kreską poziomą; w przedziałce „Uwaga“ po lewej stronie wykazu nieruchomości należy wpisać: „Podział“. Parcele powstałe z podziału wciążą się po przeciwległej (prawej) stronie czarnym atramentem. Wpiswanie nowych parcel należy rozpocząć zawsze u góry na pierwszej linii, dalsze wpisy łączą się z poprzedzającymi.

Jeżeli posiadacz faktycznego nie można wpisać do księgi gruntowej za właściciela dla braku ustawowych wymogów, należy wymienić w wykazie imiennym zarówno posiadacza faktycznego jak i hipotecznego, zarazem jednak nwidoczną okoliczność, iż zachodzi jedynie posiadanie faktyczne oraz związek odnośnych wykazów hipotecznych.

Arkusze posiadłości.

§ 78.

Arkusze posiadłości, o których mowa w § 27. gal. u. o zakł. ks. gr. i w § 31. buk. u. o zakł. ks. gr. należy sporządzić na podstawie dochodzeń przeprowadzonych co do stosunków posiadania i własności, po prawomocności wszystkich uchwał działowych, bez uwzględnienia postępowania celem przydzielenia ciężarów i wyłożyć do ogólnego przeglądu wraz z innymi operatami dochodzeń stosownie do przepisu ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych w właściwym sądzie hipotecznym lub w innym odpowiednim miejscu; w myśl przepisu ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych wyznaczyć należy audycję do dalszej rozprawy nad zarzutami, jakie w danym razie będą wniesione.

Arkusze posiadłości powinno się o ile możliwości sporządzić w formie wykazów hipotecznych.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadłości są niedopuszczalne, o ile wpis odpowiada prawomocnej uchwałej działalności; należy to wyraźnie zaznaczyć w obwieszczeniu, którym ogłasza się wyłożenie arkuszy posiadłości.

Liczby arkuszy posiadłości powinno się wciągnąć do zapisu co do posiadania katastralnego (wzór 17.) obok ołnośnego napisu, następnie do wykazu nieruchomości, do wykazu imiennego i wykazu domów w przedziałce na to przeznaczonej, a nianowicie w lewym brzegu przedziałki podłużnej i w górnym brzegu przedziałki poprzecznej. Jeżeli tensam posiadacz przychodzi w kilku arkuszach posiadłości, natęczas należy w wykazie imiennym umieścić odnośne liczby obok siebie.

Wykazy hipoteczne.

§ 79.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych winien sporządzić wykazy hipoteczne na podstawie wyniku wszystkich dochodzeń przeprowadzonych co do stanu posiadania i ciężarów, a więc w szczególności stosownie do prawomocnych uchwał działalności i uchwał przydzielenia i to o ile można przy współudziale sądu hipotecznego.

O ile w uchwałej działalności lub w uchwale w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. zamieszczono odesłanie do drogi sporu, nie sporządza się odnośnych wykazów przed upływem terminu zakreślonego do wniesienia skargi.

Na wykazy hipoteczne należy zużytkować druki, używane dotychczas w sądzie.

W nagłówku pierwszego działu karty stanu majątkowego umieszcza się przedewszystkiem na lewo u góry liczbę wykazu hipotecznego wypisaną dużemi, wyraźnimi cyframi arabskimi a na prawo u góry nazwę gminy katastralnej. W środku u góry należy wpisać znane ogólnie, stałe oznaczenie ciała hipotecznego lub stosunek niezupełnej własności (§ 7., ustęp ostatni u. o zakł. ks. gr.). Jeżeli nie ma takiego oznaczenia lub takiego stosunku, natęczas nie wypełnia się odnośnego miejsca.

Do pierwszego działu karty stanu majątkowego (A₁) wciążą się dalej parcele, które według dochodzeń należą do odnośnego ciała hipotecznego, w porządku arytmetycznym, a to najpierw parcele budowlane, a następnie parcele gruntowe. Wszystkie parcele, należące do tego samego ciała hipotecznego, które wciążą się przy zakładaniu wykazu hipotecznego, otrzymują razem jedną jedyną liczbę pozycji (1).

Każda parcela i każda grupa parcel, później dopisana, otrzymuje dalszą liczbę pozycji (2, 3 itd.).

W przedziałce „Oznaczenie parceli“ (numer domu, rodzaj uprawy) wpisuje się numera domów cyframi wpadającymi w oczy. Uprawę wciaga się według oznaczenia objętego zapiskami; wskutek tego wpisuje się paryfikaty nie według uprawy, z którą je zrównano, lecz według prawdziwego oznaczenia, na przykład: plac składowy, młyn, kanał. Wyraz „Paryfikat“ odpada.

Wszystkie wpisy w wykazach hipotecznych należy oddzielić kreskami poziomemi, które po ciągnie się przez całą stronę.

Na każdej karcie wykazu hipotecznego (z wyjątkiem pierwszej karty arkusza nagłówkowego) umieści się na dolnym brzegu nazwę gminy katastralnej wyciętą pieczątką, a na arkuszu nagłówkowym na lewo w górnym rogu liczbę protokołu dochodzeń napisaną ołówkiem. Liczby wykazów hipotecznych należy zaznaczyć nie tylko w nagłówku wykazu, lecz także w dolnym zewnętrznym rogu każdej strony wykazu, a to na brzegu niezadrukowanym.

§ 80.

Przed przedłożeniem operatu celem wdrożenia postępowania, zmierzającego do ustalenia ksiąg w myśl ustawy z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 96., powinno się uzupełnić poszczególne wykazy co do stanu ciężarów. W tej mierze należy przy nieruchomościach, co do których miało miejsce postępowanie celem przydzielenia ciężarów, wciągnąć do kart ciężarów wyniki tego postępowania, co do innych nieruchomości zaś przenieść do kart ciężarów nowych wykazów ciężary wpisane w dotychczasowej księdze gruntowej, o ile to przedstawia się możliwe ze względu na stan tejże księgi, wyjawszy, jeżeli przeniesienie poszczególnych ciężarów ma być zaniechane z powodu możliwości ich zamortyzowania (§ 32., ustęp 2., gal. u. o zakł. ks. gr., § 36., ust. 2. buk. u. o zakł. ks. gr.).

Służebności i inne prawa obciążające, świeżo stwierdzone, wpisać należy po ciężarach wciagniętych już do dotychczasowej księgi gruntowej, z pierwszeństwem „od dnia otwarcia księgi gruntowej bez ujmy dla wykazać się mającego lepszego stopnia pierwszeństwa“.

Praw nastowych nie przenosi się w żadnym wypadku do nowej księgi gruntowej. Jeżeli odnośnie do ciała hipotecznego, na którym one ciążą, postępowanie celem przekazania ciężarów nie ma być przeprowadzone, natenczas winien sąd hipoteczny przeprowadzić postępowanie celem przeniesienia praw

nastowych do księgi następnej, które przepisują § 23., ustawy z dnia 9. stycznia 1907.. Dz. u. p. Nr. 7., i uwzględnić wynik tego postępowania przy wpisywaniu stanu ciężarów odnośnego ciała hipotecznego do wykazu nowej księgi gruntowej.

§ 81.

Liczby nowych wykazów hipotecznych należy wciągnąć do zapisku co do posiadania katastralnego (wzór 17.) obok dotyczącego napisu, dalej do wykazu nieruchomości, wykazu imiennego i wykazu domów, a to do przedziałki „Liczba nowego wykazu hipotecznego“ w lewym brzegu przedziałki podłużnej i w górnym brzegu przedziałki poprzecznej. Jeżeli tensam właściciel przychodzi w kilku wykazach hipotecznych, natenczas należy w spisie imiennym umieścić odnośnie liczby obok siebie.

Zarazem należy liczby wykazów z tych wykazów, które według wzoru VI: rozp. o zakł. ks. gr. mają być założone co do wszystkich nieruchomości nietabularnych, pominiętych w księdze gruntowej gminy katastralnej, uwidocznić w wykazie nieruchomości a w danym razie także w wykazie domów w przedziałce „Uwaga“, na przykład wyk. VI., l. III.

W wykazach wspomnianych w ustępie pierwszym nie może wskutek tego pozostać żadna istniejąca parcela lub liczba domu i żadne nazwisko osoby, przy których nie byłaby wpisana liczba wykazu hipotecznego lub wykazu VI.

Liczby wykazów hipotecznych i wykazów według wzoru VI. należy ponadto uwidocznić w nagłówku protokołów dochodzeń.

Uwiadomienie ewidencji katastru o stwierdzonych zmianach.

§ 82.

Wszystkie zmiany stwierdzone przy dochodzeniach (biorąc na uwagę także postępowanie reklamacyjne), które odnoszą się do dat katastru, należy wciągnąć do wykazu według wzoru 26. celem udzielenia ich władz katastralnej. Pod względem wypełnienia wykazu tego obowiązują następujące postanowienia:

Wzór 26.

Spisanie zmian uiskutecznia się w porządku kolejnym arkuszy posiadłości gruntowych (liczb pozycji zapisków co do posiadania), tak, iż najpierw wciaga się zmiany objęte zapiskiem 1, dalej zmiany z zapisku 2, itd. Każdą zmianę wpisuje się raz tylko, a to przy tym zapisku, w którym odnośna parcela pierwotnie była wpisana. Jeżeli na przykład przenosi się parcelę z zapisku 14. do zapisku 120., natenczas notuje się ją tylko przy zapisku 14., nie zaś także przy zapisku 120.

Przedziałki 7. do 11. wypełnia się tylko o tyle, aby stwierdzoną zmianę można było zaraz rozpoznać. Jeżeli na przykład zmienił się posiadacz pewnej parceli, której liczba i rodzaj uprawy pozostały bez zmiany, natenczas należy wciągnąć do przedziałek 8. do 10. jedynie nazwisko i adres nowego posiadacza a w przedziałce 12. zaznaczyć: „Zmiana posiadacza“. Jeżeli zmiana dotyczy całej posiadłości wciągniętej do jednego zapisu, natenczas wystarcza wpis w przedziałce 7.: „Cała posiadłość“.

Zapisywania pewnego wypadku w dalszym ciągu na innej karcie lub innej stronie należy o ile możliwości unikać, tak, aby każda strona lub przynajmniej każda karta stanowiła zamkniętą całość.

Wykaz należy sporządzić w dwóch egzemplarzach i przesyłać właściwemu kartastralnemu urzędniowi pomiarowemu bez dołączania odezwy, a to zanim przedłoży się plan księgi gruntowej sądowi krajowemu wyższemu celem wdrożenia postępowania zamierającego do ustalenia. Wygotowanie uszczelnia się przy użyciu papieru do kopiowania (kopią indigo); natenczas wkłada się kartkę takiego papieru pomiędzy dwie kartki druków; na górnej kartce przedsiębierze się wpisanie przy użyciu twardego ołówka, które jednocześnie odbija się na dolnej kartce. Z obu tych wygotowań jest więc jedno napisane ołówkiem a drugie kopowane.

Jeżeli do zapisania zmian potrzeba kilku kartek, natenczas numeruje się i zeszytuje razem kartki każdego egzemplarza; na ostatniej kartce podaje się ilość kartek i umieszcza podpis komisarza.

Urzędnik pomiarowy kartastru winien udowodnić wynik czynności urzędowej, podjętej wskutek udzielonych mu do wiadomości zmian w obu egzemplarzach wykazu w rubryce „Sposób załatwienia“ a następnie zwrócić komisarzowi dla zakładania ksiąg gruntowych jeden egzemplarz wykazu.

Gdyby wynik dochodzeń przedstawiony przez urzędnika pomiarowego nie zgadzał się z datami wspomnianego wykazu, natenczas winien komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych zawiadomić urzędnika pomiarowego w ciągu dni 14ty czy przylega się do wyniku jego dochodzenia albo też w jaki sposób możnaby uchylić różnicę.

Po osiągnięciu porozumienia winien organ ewidencyjny, przydany komisarzowi dla zakładania ksiąg przeprowadzić w mapie hipotecznej z możliwym pośpiechem podziały gruntów i inne zmiany w obszarze parcel, o ile nie uwidoczniono ich w mapie hipotecznej już przy sposobności dochodzeń (§ 73.).

Te zmiany jakież inne zmiany zawarte w wspomnianym wykazie przeprowadzić można

w operacjach katastru podatku gruntowego w okresie prac kancelaryjnych, ponieważ oryginał wykazu tego ma być uważany za arkusz zgłoszeń.

Także wówczas, jeżeli w toku dochodzeń nie stwierdzono żadnych zmian co do dat kartastralnych, powinno się uwiodomić o tym ewidencję katastru.

B. Postępowanie celem ustalenia ksiąg (§§ 83. do 88.).

§ 83.

W postępowaniu celem ustalenia ksiąg należy zastosować przepisy ustawy z dnia 25. lipca 1871.. Dz. u. p. Nr. 96., jednakowoż z temi zmianami, które przy analogicznym zastosowaniu postanowień ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych wynikną stosownie do niniejszego rozdziału rozporządzenia wykonawczego.

Wdrożenie postępowania celem ustalenia ksiąg odnośnie do nowo założonej księgi gruntowej nie doznaje przeszkody przez to, iż w drodze uchwał działaowych lub uchwał wydanych w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. nastąpiło odesłanie do drogi skargi i że wskutek tego należy przeprowadzić spory o własność.

W wezwaniu edyktalnym do wnoszenia zgłoszeń stosownie do § 7. a i b u. o ust. ks. gr., które ma być wydane w myśl § 6. u. o ust. ks. gr., należy zamieścić ograniczenie, iż od zgłoszenia wyłącza się: z pośród roszczeń wymienionych w § 7. a) te, które już w postępowaniu celem sprostowania ksiąg gruntowych zbadano i odesłano do drogi prawa, a z pośród praw obciażających, wymienionych w § 7. b) te, których odmówiono stronie podnoszącej roszczenie już w toku postępowania celem przydzielenia ciężarów.

Przy zakreślaniu terminu do zgłoszeń w tym wezwaniu edyktalnym można w myśl § 21. u. o ust. ks. gr. zejść poniżej roku. Na oznaczenie terminu wpływa ilość i jakość wypadków wadliwości ksiąg gruntowych, które wyszły na jaw w postępowaniu sprostowawczym oraz wypadków odesłania do drogi skargi; jednak należy przy tym mieć wgląd także na przepis § 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr.

Z wspomnianym wezwaniem edyktalnym należy połączyć także pouczenie, iż osoby, które chętneby żądać zmian lub uzupełnienia przydzielenia ciężarów przeprowadzonego hipotecznie na podstawie ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., z powodu, ponieważ następnie stan rzeczy rozstrzygający pod względem przydzielenia ciężarów zmienił się

wskutek rozstrzygnięcia sporu względem przekazanego do drogi skargi roszczenia co do prawa własności, mają zgłosić roszczenie swoje najpóźniej na trzy miesiące przed upływem terminu edyktalnego (§ 36., ustęp 3. u. o spr. ks. gr.).

§ 84.

Jeżeli roszczenie zgłoszone przez posiadacza faktycznego względem zmiany wpisu prawa własności oparto na tym, iż właściciel wpisany do ksiąg i jego poprednik prawny nie posiadały nieruchomości faktycznie w przeciągu dziesięciu lat, lieżąc wstecz od wdrożenia postępowania sprostowawczego, natężczas, o ile przy rozprawie przeprowadzonej w myśl § 9. u. o ust. ks. gr. nie przyjdzie do zgody a fakt stwierdzony przez zgłaszającego będzie ustalony, nie należy odsyłać zgłaszającego do drogi prawa lecz powinno się zmienić wpis stosownie do zgłoszenia, a właściciela wpisanego w księdze gruntowej odesłać do drogi skargi. Do wniesienia skargi winien sąd zakreślił odpowiedni, przynajmniej jednomyślny termin, który z ważnych powodów można przedłużyć.

Do dawnych ciężarów, które mają być zgłoszone w myśl § 7. b) u. o ust. ks. gr., należą także zobowiązania wzajemne właściciela nieruchomości, wymienione w § 22. u. o spr. ks. gr., których w danym razie jeszcze nie uwzględniono.

§ 85.

Przy otwarciu nowej księgi gruntowej winien sąd hipoteczny w porozumieniu z komisarzem dla sprostowania ksiąg gruntowych sporządzi dokładne zapiski według wzoru 27. co do tych wypadków, w których w myśl § 34. u. o spr. ks. gr. nastąpiła adnotacja skargi.

Sąd hipoteczny winien następnie zasięgać wiadomości co do przebiegu wszystkich odnośnych sporów, przynajmniej raz na miesiąc, o ile możliwości w krótkiej drodze i notować wynik dowiadywania się w przedziałce zapisów przeznaczonej na uwagę.

Sądy procesowe winny rozstrzygnięcia wydane w tych sporach udzielać z urzędu po ich prawomocności sądowi hipotecznemu.

Czas trwania pierwszego terminu edyktalnego w postępowaniu celem ustalenia ksiąg zależy od hipotecznego przeprowadzenia wyników tych sporów. Sąd hipoteczny winien za tym, opierając się na wspomnianych zapisach zwracać baczną uwagę na istniejący stan rzeczy, a w razie, gdyby stosownie do tego okazała się potrzeba przedłużenia terminu edyktalnego złożyć na czasie sprawozdanie sądowi krajowemu wyższemu (§ 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr.).

Termin do wnoszenia zarzutów w postępowaniu ustalającym (drugi termin edyktalny, § 14. u. o ust. ks. gr.) można w myśl § 21. u. o ust. ks. gr. skrócić aż do trzech miesięcy.

§ 86.

Sądy hipoteczne powinny dokładać usilnych starań celem odpowiedniego pouczenia ludności o ważności i znaczeniu postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg. Przy zasięganiu wyjaśnień z księgi gruntowej i operatów odnoszących się do założenia ksiąg mają one jak najchętniej pomagać stronom a na żądanie przyjmować zgłoszenia i zarzuty do protokołu.

Zamknięcie dawnej księgi gruntowej.

§ 87.

Z końcem dnia poprzedzającego otwarcie nowej księgi gruntowej należy zamknąć dawne wykazy hipoteczne. Zamknięcie, które usiątceznia się przy użyciu pieczętki, ma brzmieć: „Zamknięto dnia. wskutek otwarcia l. w. nowej księgi gruntowej.”

Data zamknięcia i nazwiskimy katastralnej winny mieścić się już w pieczęci; liczbę nowego wykazu należy dopisać ręką.

Ten zapisek ma być wycisnięty pieczęcią na każdej z trzech kart wykazu hipotecznego.

Akta w postępowaniu ustalającym.

§ 88.

Od chwili otwarcia nowo założonej księgi gruntowej należy z aktami hipotecznemi, oduoszczącymi się do nowo otworzonej księgi gruntowej postępować w myśl § 275. instr. s. i rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. grudnia 1898., Dz. u. p. Nr. 225.

Do aktów, które będą założone dla każdego wykazu hipotecznego, należy złożyć w szczególności także podania i protokoły wniesione w postępowaniu ustalającym.

IV. Wykazy i zapiski (§§ 89. do 92.).

W postępowaniu mającym za przedmiot dochodzenie i zakładanie ksiąg.

§ 89.

Komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych winni z końcem każdego kwartału, a to najpóźniej do

dnia 10. następnego miesiąca sporządzić wykaz co do postępu prac około sprostowania ksiąg gruntowych i przedłożyć go za pośrednictwem sądu hipotecznego prezydymu trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisy dla spraw zakładania ksiąg gruntowych utworzonej przy trybunale pierwszej instancji).

Na wykaz co do prac sprostowawczych oprócz wypadku założenia nowych ksiąg gruntowych, a więc w postępowaniu według rozdziałów I. i II. u. o spr. Wzór 28. ks. gr., użyć należy wzoru 28., a na wykaz co do postępu zakładania ksiąg gruntowych na nowo Wzór 29. wzoru 29.

W wykazie wzór 28. należy w przedziałkach 5., 6., 13., 14. i 15. traktować jako „załatwione“ te liczby pozycji wykazu wzór 8. oraz te wykazy hipoteczne, co do których komisarz dla sprostowania ksiąg udzielił już sądowi hipotecznemu wyniki swojej działalności urzędowej celem ich hipotecznego wykonania.

Co do wykazu wzór 29. (dotyczącego postępowania zmierzającego do założenia nowych ksiąg) rozstrzygają następujące postanowienia:

„Prace wstępne“ uważa się za ukończone, jeżeli postąpiły tak daleko, iż można rozpisać dochodzenia (§ 69.).

„Dochodzenia“ uważa się za ukończone z chwilą, gdy przedkłada się operat do rewizji w myśl § 30. gal. u. o zakł. ks. gr., § 34. buk. u. o zakł. ks. gr.

Okres „Sporządzenia wykazów hipotecznych“ kończy się z chwilą przedłożenia projektu księgi gruntowej sądowi krajowemu wyższemu celem wdrożenia postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg w myśl § 3. u. o ust. ks. gr.

Prace, które przedsięwzięto w ciągu kwartału objętego wykazem i zdołano ukończyć w granicach jednego z trzech wymienionych okresów postępowania, należy wciągnąć jedynie do przedziałki „ukończonych“ prac odnośnego okresu, nie zaś równocześnie także do przedziałki prac „będących w toku“.

Prezyda trybunałów pierwszej instancji (na Bukowinie: komisye dla spraw zakładania ksiąg gruntowych) winny ułożyć na tych samych drukach przegląd przedkładanych im wykazów kwartałowych, w którym daty wykazane przez komisarzy dla zakładania ksiąg gruntowych, po ewentualnym ich sprostowaniu, zestawia się i zlicza w porządku powiatów sądowych; przeglądy te z dodaniem wykazów komisarzy mają być przedłożone najpóźniej do dnia 15. tego samego miesiąca prezydymu sądu krajowego wyższego, które na ich podstawie zestawi w tensam sposób tabelę przeglądową z wyrażeniem sumy ogólnej, obejmującą cały okrąg w porządku określonych trybunałów i przedłoży ją Ministerstwu

sprawiedliwości do końca miesiąca z dodaniem wszystkich wykazów.

W postępowaniu ustalającym.

§ 90.

Sady hipoteczne winny w zapisu prowadzonym według wzoru 30. utrzymywać w ewidencji terminy edyktalne, zakreślone w postępowaniu zmierzającym do ustalenia ksiąg.

Wzór 30.

Wpisanie gmin kadastralnych następuje w tym porządku kolejnym, w jakim otwiera się ich księgi gruntowe.

W razie przedłużenia terminu edyktalnego należy pierwotną datę przekreślić a koniec przedłużonego czasokresu uwidoczyć obok w tej samej przedziałce.

Na chwilę, w której upływa pierwszy termin edyktalny, należy zwracać szczególną uwagę z powodu mogącej zajść potrzeby przedłużenia tego terminu (§ 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr., § 85. rozp. w.).

§ 91.

Sady hipoteczne winny dalej prowadzić w książce, składającej się z druków według wzoru 31., osobne zapiski co do przebiegu i wyników postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg.

Wzór 31.

Każde zgłoszenie prawa własności lub prawa obciążającego i każdy zarzut wniesiony przeciw wpisaniu prawa obciążającego wpisuje się jako osobną pozycję w bieżącym porządku, nie dzieląc ich według gmin kadastralnych, a zarazem wypełnia się przedziałkę 1. i 2. i wstawia stosownie do rodzaju podania kreskę pionową (|) do odpowiednich przedziałek 3., 6. lub 7.

Następnie należy uwidoczyć wynik wdrożonej rozprawy zapomocą kreski pionowej w przedziałkach 4. lub 5., 8. lub 9. Z przedziałek tych będzie można zaraz rozpoznać, czy zgłoszenie lub zarzut zostały już załatwione.

Przy tym należy uwzględnić, że do przedziałek 5. i 9. należą (oprócz wypadków odesłania do drogi prawa, które zaszły w postępowaniu sprostowawczym) także te przypadki, w których zgłoszenie lub zarzut jedynie wzięto w ewidencję w księdze gruntowej, bez wdrożenia rozprawy, ponieważ sprawa znajduje się już od czasu dawniejszego na drodze prawa (§ 8., ustęp 2. i § 15., ustęp 2. u. o ust. ks. gr.).

Z końcem każdego półrocza należy zapiski zamknąć w ten sposób, iż przez całą kartę pociąga się kreskę a pod nią zlicza się sumy wpisów mieszczących się w przedziałkach 3. do 9., następnie zaś

wykaże się w przedziałkach 3. i 7. cyfrowo zgłoszenia i zarzuty, które pozostały w toku.

§ 92.

Sądy powiatowe, w których toczy się postępowanie zmierzające do ustalenia ksiąg, winny co pół roku przedkładać prezydentowi trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisji dla spraw zakładania ksiąg gruntowych przy trybunale pierwszej

Wzór 32. instancji) wykaz według wzoru 32. co do przebiegu i co do wyników postępowania ustalającego. W wypadku tym należy przedstawić stan postępowania z końcem półrocza.

Przedziałkę 2. i 8. wypełnia się na podstawie zapisków, wzór 31.

Prezydent trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisja dla spraw zakładania ksiąg gruntowych) zestawia na tym samym druku (wzór 32.) tabelę, do której wciąga się daty dostarczone przez sądy powiatowe oraz wykaz własnego trybunału, o ile przed nim toczy się postępowanie zmierzające do ustalenia ksiąg, a to w porządku sądów hipotecznych. Na końcu należy zliczyć sumy.

Wykaz ten przedkłada się sądowi krajowemu wyższemu, który na tej podstawie zestawia wykaz zbiorowy według okręgów trybunałów i sądów hipotecznych i przedkłada go Ministerstwu sprawiedliwości.

Jako terminu przedkładania obowiązuje, podobnie jak przy wykazach kwartałowych co do postępu sprostowania ksiąg gruntowych (§ 89.), 10. względnie 15. i ostatni dzień miesiąca następującego po końcu półrocza.

V. Postanowienia końcowe (§§ 93. do 95.).

Nadzór nad pracami około sprostowania ksiąg gruntowych.

§ 93.

Prace około sprostowania ksiąg gruntowych pozostają w Galicji pod bezpośrednim nadzorem

prezydentów trybunałów pierwszej instancji lub urzędników sędziowskich, których prezydenci za zgodą prezydium sądu krajowego wyższego wyznaczają. Na Bukowinie sprawować będą bezpośredni nadzór w myśl § 14., buk. u. o zakł. ks. gr. senaty, które w tym celu utworzy się przy trybunałach pierwszej instancji, a które składać się mają z prezydenta lub jego zastępcy i z dwóch radców, wyznaczonych przez prezydenta.

Do tych organów nadzorczych należy w postępowaniu zmierzającym do założenia ksiąg na nowo w szczególności także przepisana w § 30. gal. u. o zakł. ks. gr. i § 34. buk. u. o zakł. ks. gr. rewizja każdego poszczególnego operatu w tym kierunku, czy przy dochodzeniach postępowano w sposób odpowiadający ustawie.

Ponadto należy przy sposobności wizytacji sądów zwracać szczególną uwagę na postęp prac około sprostowania ksiąg gruntowych, a prezydium sądu krajowego wyższego winno zarządzać peryodyczne inspekcjonowanie komisji dla sprostowania ksiąg gruntowych za pośrednictwem inspektorów umyślnie w tym celu wyznaczonych.

Uwzględnienie właściwości władz agrarnych.

§ 94.

Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych nie narusza właściwości władz dla operacji agrarnych, ustalonej w galicyjskich ustawach krajowych z dnia 9. grudnia 1899., Dz. u. kr. Nr. 18. i 20. z r. 1900.

W postępowaniu sprostowawczym należy więc dokładnie uwzględnić ograniczenie właściwości komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych i właściwości sądu zwyczajnego, które wynika z ustaw tych.

Początek mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 95.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Dziennik

ogólnych aktów dotyczących sprostowania ksiąg gruntowych e. k.

komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych } w
Sądu

Liczba porządkowa	Dzień wpływu	Władza lub strona	Przedmiot	Dzień załatwienia
1	2	3	4	5

Wzór 1. (do § 2.).

Okręg trybunału:

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

Okręg sądu powiatowego:

Plan pracy

co do robót około sprostowania ksiąg gruntowych, które c. k. komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wykonać ma w roku 19 . .

Okrąg trybułu:

Okrąg sądu powiatowego:

Plan

co do robót około sprostowania ksiąg gruntowych, które c. k. komi-

Ilość gmin katastralnych powiatu sądowego	Ilość gmin katastralnych, w których do końca bieżącego roku prawdopodobnie ukończysz prace	Nazwa gmin katastralnych, w których ma się pracować	Ogólna ilość wykazów hipotecznych poszczególnych gmin katastralnych	Ilość wykazów, w których przychodzi stosunek wspólnosci	Ilość parcel budowlanych i gruntowych (według podania władz katastralnej)	Rok, w którym wylitografowano mapę katastralną	Postępowanie według rozdziału I. i II. u. o spr. ks. gr.		
							10	9	8
1	2	3	4	5	6	7	należy rozpoczęć i ukończyć	należy dalej prowadzić i ukończyć	należy rozpoczęć jednak nie ukończyć

Wzór 2 (do § 7).

p r a c y

sarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wykonać ma w roku 19 . . .

Zakładanie księgi gruntowej na nowo												U w a g a	
należy rozpocząć i ukończyć			należy dalej prowadzić i ukończyć			należy rozpocząć, jednak nie ukończyć							
prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych					
11	12	13	14	15	16	17	18	19					
									20				

Oktag trubundan:

Siedziba urzędowa c. k. komisariata: 111

Plan price

co do robotów około sprostowania tabuły krajowej, który c. k. komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych ma wykonać w roku 19...

Wzór 3 (do § 7.).

620

Przedmiot kosztów

polaczonych z pracami okolo sprostowania ksiag gruntowych, które w roku 19 . . . maja być wykonane.

Koszta podróży i dystrybucji komisarza dla sprostowania księgi	Dystrybucja (placa dnia) i należności za podróż dla pisarzy	Koszta podróży i dystrybucji organu ewideniacyjnego	Koszta edykty	Oprawa operatów z dochodzeniem i księgi gruntu-wyciągu	Inne wydatki	Razem	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8

Wzór 4. (do § 7.).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Do

c. k. Sądu

w

Upraszam niniejszym o ustanowienie dla

którego miejsce pobytu nie jest znane — który jest nie własnowolny(a), a którego ustawowy zastępca nie
której jest znany — zastępcy do rozpraw, jakie będą przeprowadzone celem sprostowania ksiąg gruntowych oraz
o zawiadomienie mnie o ustanowieniu zastępcy najpóźniej do 19 . . .

Na rzecz wyżej wymienionego wpisane jest w księdze gruntowej gminy katastralnej

Na zastępców nadawały się

Właściwość c. k. Sądu przyjęto na podstawie

., dnia 19 . . .

c. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Obwieszczenie,

dotyczące

sprostowania ksiąg gruntowych.

Celem sprostowania ksiąg gruntowych w okręgu Sądu
stosownie do ustawy z dnia 11. grudnia 1906. Dz. u. p. Nr. 246., ustanowiło c. k. Ministerstwo sprawiedliwości
komisarzem lokalnym z siedzibą urzędową w G. k. komisarz dla sprostowania
ksiąg gruntowych rozpoczęcie swoją działalność urzędową dnia 19 . .

Komisarz lokalny wdroży postępowanie celem sprostowania ksiąg gruntowych we wszystkich tych wypadkach, które jakimkolwiek sposobem dojdą do jego wiadomości.

Wzywa się strony, aby doniosły c. k. komisarzowi dla sprostowania ksiąg gruntowych stosownie do bliższych zarządzeń, jakie tenże wyda o wszystkich wypadkach, w których przy nieruchomościach, co do których one występują w przymiotnie posiadaczy lub wierzywców, stan hipoteczny nie zgadza się z faktycznymi stosunkami posiadania. Przez doniesienie takie zapewniają sobie strony zastosowanie postępowania sprostowawczego co do odnośnych nieruchomości.

C. k. Sąd

C. k. Sędzia powiatowy:

(Pieczęć urzędowa.)

Wzór 6. (do § 14.).

Obwieszczenie,

dotyczące

sprostowania księgi gruntowej dla gminy katastralnej

Podpisany e. k. Komisarz przystąpi do sprostowania księgi gruntowej gminy katastralnej Wzywa się te osoby, które odnośnie do pewnej nieruchomości, znajdującej się w tej gminie i wykazującej niezgodność pomiędzy stanem hipotecznym a faktycznym stanem posiadania, występują w charakterze posiadaczy lub wierzycieli, aby o niezgodności tej doniosły podpisaniem e. k. Komisarzowi dla sprostowania ksiąg gruntowych pisemnie lub ustnie do dnia 19 . . . W szczególności należy donieść o tym wypadku, jeżeli nieruchomości połączone w jedno ciało hipoteczne nie stanowią w rzeczywistości jednolitej całości lecz należą w kawałkach do kilku osób, na przykład jeżeli w księdze gruntowej nie przeprowadzono podziału fizycznego, uskutecznionego przez strony, albo jeżeli nie odpisano kawałków gruntu odprzedanych z całości ciała hipotecznego. Również należy donieść o tym wypadku, jeżeli ciało hipoteczne, chociaż nie uległo faktycznie podziałowi na kilka części, należy do innego właściciela a nie do tego, który w księdze gruntowej jest wpisany.

Doniesienia winny obejmować:

- a) nazwisko zgłoszającego;
- b) oznaczenie wykazu hipotecznego i parceli, których doniesienie dotyczy;
- c) rodzaj różnic między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym wraz z podaniem, odkąd niezgodność istnieje;
- d) wymienienie odnośnego sądu i sygnatury aktów, jeżeli co do różnic, o które rozchodzi się, toczy się lub toczył się spór albo inne postępowanie sądowe;
- e) jeżeli sporządzono dokumenty odnoszące się do niezgodności, której dotyczy doniesienie, należy je dołączyć do doniesienia lub podać, gdzie one się znajdują.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych przybędzie zresztą w dniu 19 . . . do gminy celem przyjmowania doniesień.

Doniesienia są zbyłe, co do takich nieruchomości, które w księdze gruntowej wpisano jako wspólną własność kilku osób oraz co do takich, przy których komisarz hipoteczny znalazł niezgodność przez porównanie księgi gruntowej z katastrem. Te wypadki niezgodności poddą się w każdym razie zbadaniu.

 , dnia 19 . . .

e. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa.)

Wzór 7. (do § 17.).

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz

wypadków niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania.

D a t a	Uwaga	Różnica między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym											
		7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Właściciel hipoteczny												
	Liczba wykazu hipotecznego	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	Nazwisko i adres donoszącego	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	Działek doniesienia	1											
	Liczba pozycji												

Wzór 8. (do § 19).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Liczba czynności

Zarazem zarządza się adnotację hipoteczną, wdrożenia postępowania zmierzającego do sprostowania księgi gruntowej.

O tym zawiadamia się Pana jako właściciela hipotecznego — faktycznego posiadacza — wierzyca hipotecznego

z tym dodatkiem, iż celem przeprowadzenia odnośnych dochodzeń i przesłuchań co do stosunków posiadania i co do stanu ciężarów wyznaczono audycję w gminie / i że jest obowiązkiem Pana zgłosić się do tej czynności urzędowej w dniu / i przynieść z sobą dokumenty odnoszące się do jego praw.

Gdyby Pan nie stawił się, natenczas ustanowi się dla Pana zastępca na Państkie koszta, w myśl § 23. wyżej wymienionej ustawy, o ile przebieg dochodzeń będzie tego wymagał.

....., dia 19 . .

Vid. księga gruntu.

G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Zanotowano na karcie A₂ l. w. h.
gminy katastralnej

C. k. Sąd

Do wiadomości: Przeciw uchwałie tej służy interesowanym środek prawny rekursu w przeciągu dni czternastu, jednak bez skutku odwzorczonego.

Wzór 9. (do § 23.).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Liczba czynności:

D₀ : +, +, +

W

Na zasadzie ustawy z dnia 11. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 246., postanawia się niniejszym, wdrożyć postępowanie celem sprostowania wykazu hipotecznego l. gminy katastralnej z powodu, iż

Zarazem zarządza się adnotację hipoteczna wdrożenia postępowania zmierzającego do sprostowania księgi gruntowej.

Ze względu na wpis, przychodzący na karcie . . . pod l. p. , według którego

zawiadomienia się o wdrożeniu postępowania sprostowawczego z tym dodatkiem, iż celem przeprowadzenia odnośnych dochodzeń i przesłuchań co do stosunków posiadania i stanu ciężarów wyznaczono audyencję w gminie

Uprasza się o wysłanie do tej czynności urzędowej organu upoważnionego do zastępstwa oraz o podanie do niej wiadomości nazwiska i charakteru służbowego tegoż organu.

Gdyby wyznaczony zastępca nie stawił się, natemżas ustanowi się dla na jego — jej koszta zastępce w myśl § 23. wyżej wymienionej ustawy, o ile przebieg dochodzeń będzie tego wymagał.

dnia 19

Vid. księga gruntopis.

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Zanotowano na karcie A₂ l. w. h.
gminy katastralnej

C. k. sąd

Do wiadomości: Przeciw uchwalę tej służy interesowanym środek prawny rekursu w przeciągu dni czternastu, jednak bez skutku odwłocznego.

Wzór 10. (do § 23.).

Obwieszczenie,

dotyczące

sprostowania wykazu hipotecznego l. . . . gminy katastralnej

Na zasadzie ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246. postanowiono wdrożyć postępowanie celem sprostowania wykazu hipotecznego l. . . . gminy katastralnej

Za (współ-) właścicieli hipotecznych są wpisani:

Postępowanie sprostowawcze dotyczy parcel budowlanych

parcel gruntowych

wpisanych jako części składowe powyższego ciała hipotecznego.

Wszyscy ci, którzy mają interes prawny w ustaleniu stosunków posiadania i zbadaniu stanu ciężarów, mogą stawić się do dochodzeń zarządzonych na dzień w i podać wszelkie okoliczności przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy i ochrony swoich praw.

., dnia 19 . . .

G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Do form. wykazu 8., liczba pozycji: . . .

Protokół,

spisany przez c. k. komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych dnia

W

odnośnie do l. w. h.:

A. Stan majątkowy.

Nazwa i imię znamiono, służące do oznaczenia ciała hipotecznego:

Stan hipoteczny		Badanie stam majątko-wego	Nowy stan	Liczba bieżąca rozmaitych grup parcel będących z sobą w związku	Nazwisko i adres właściciela, który ma być wpisany do księgi gruntowej	Nazwiska stron odesłanych na drogę skargi	Uwaga		
Liczba parceli	Oznaczenie parceli (numer domu, rodzaj uprawy)	1	2	3	4	5	6	7	8

B. Właściciel hipoteczny:

C. Hipoteczny stan ciężarów:

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Liczba czynności:

Do Pana

7

Nr. domu

W postępowaniu celem sprostowania wykazu hipotecznego I. powyższej gminy katastralnej według ustawy z dnia 11. grudnia 1906.. Dz. u. p. Nr. 246., zawiadamia się Pana, że sporządzono plan przydzielenia ciężarów, które ciążyły na nieruchomościach połączonych dotychczas w powyższym wykazie hipotecznym, i że plan ten wyłożony będzie do przeglądu w Sądzie w w kancelarii gminnej w od do 19

Odpisy planu przydzielania lub wyciągi z tegoż może Pan przed upływem terminu wyznaczonego do przeglądu podać po poprzednim złożeniu kwoty po 40 h za każda stronę.

Należytość powyższą należy złożyć w Sądzie do rąk prowadzącego księgi pieniężną Pana w każdym razie przed upływem terminu wyznaczonego do przeglądu planu przydzielenia, gdyż w przeciwnym razie nie uważałoby zamówienia za uszkodzone na czasie (§ 16., ustęp 1. wyżej powołanej ustawy).

... dnia 19 . .

G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Zapiszek

co do zamówień na odpisy planów przydzielenia i wyciągi z tychże.

Liczba bie-żąca 1	Dzień zamo- wienia 2	Nazwisko i adres zamawiającego 3	Przedmiot 4	Ilość stron 5	Należytość K h 6 7		Liczba po- zyczji księgi pieniężnej 8	Dzień doręczenia odpisu lub wyciągu 9	Uwaga 10

Wzór 14. (do § 45.).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do Pana

w

Numer domu

W postępowaniu celem sprostowania wykazu hipotecznego l. gminy katastralne według ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., wyznacza się audyencję na dzień 19 . . w , celem przyjęcia zarzutów przeciw planowi przydzielenia ciężarów, które dotyczeły na nieruchomościach połączonych w powyższym wykazie hipotecznym oraz przeciw zmianom lub uzupełnieniom planu przydzielenia ciężarów przeprowadzonym wskutek zarzutów.

Zarzuty wniesć można przed tą audyencją lub przy niej. Zarzuty wniesione po zamknięciu audyencji nie będą uwzględnione.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych odrzuca zarzuty, gdy:

1. z zarzutu nie można wyrozumieć pewnego określonego żądania,
2. gdy zarzut nie zawiera w sobie żadnych takich okoliczności, które wskazywały, że założenia wzięte za podstawę planu przydzielenia ciężarów nie odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy,
3. gdy zaczepione przeniesienie zgadza się z oświadczeniami złożonymi przez zaczepiającego w postępowaniu sprostowawczym już przedtym,
4. gdy zaczepione przeniesienie odpowiada dotyczeńemu stanowi hipotecznemu,
5. gdy odnośnie prawa hipotecznego posiada także według planu przydzielenia ciężarów bezpieczeństwo ustawowe, odpowiadające § 1374. kod. cyw.,
6. gdy bezpieczeństwo dotyczeńowe, choćby nawet nie ustawowe, według planu przydzielenia ciężarów nie podległo uszczupleniu, wreszcie
7. gdy przez zapłatę częściową, którą wierzyciel w każdym razie obowiązany jest przyjąć, stworzono dla pozostały wierzytelności bezpieczeństwo, które w myśl l. 5. i 6. uważać należy za odpowiednie.

., , dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Guinea ka{as|ra]na:

Powiat sądowy:

Wykaz nieruchomości.

(Strong low).

(Strongly preferred).

Wzór 16. (do § 63.).

Liczba pozycji:

Liczba nowego wykazu hipotecznego: 1111

Zapiski co do posiadania katastralnego.

Na zwisko i inne znamiona służące do oznaczenia posiadacza i majątki, a mianowicie:

według katastru podatkowego:

według dochodzenia:

Gmina katastralna:

Wykaz posiadaczy nieruchomości (właścicieli).

Wzór 18. (do § 65.).

Powiat sądowy:

Wykaz domów

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Liczba czynności: . . . : . . .

Do

Zwierzchności gminnej Przełożenstwa obszaru dworskiego

W

W najbliższym czasie rozpoczną się dochodzenia celem założenia na nowo księgi gruntowej dla powyższej gminy katastralnej. Zaprasza się Pana Przełożonego gminy ~~szczególnego dnia~~ aby w dniu .

19 . . przybył na konferencję do kancelaryi podpisanej c. k. Komisarza dla zakładania ksiąg gruntowych

Zamiast Pana Przełożonego gminy
obszaru dworskiego może stawić się także inna osoba, obznajomiona
zupełnie dokładnie ze stosunkami posiadania w gminie
na obszarze dworskim.

Konferencja ma za przedmiot tymczasowe ustalenie i uzupełnienie podjętych z katastru (z arkusza posiadłości gruntowych) nazwisk i adresów posiadaczy, których w właściwym czasie zeweźwie się do dochodzeń.

Przy konferencji tej ma się również stwierdzić, czy i którzy posiadacze są ewentualnie niewłaściwości, kto jest ich ustawowym zastępcą (ojcem, opiekunem, kuratorem), następnie czy i którzy posiadacze przebywają w nieznanym miejscu, oraz czy i kto ustanowiony jest ich pełnomocnikiem.

Równocześnie omówią się także, gdzie najdogodniej urządzić będzie można w gminie kancelarie dla zakładania ksiąg gruntowych (§ 37, gal. u. o zakł. ks. gr., § 41, buk. u. o zakł. ks. gr.).

Ponieważ w myśl § 20. ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych przybrać należy dwóch mężów wybranych przez reprezentację gminną, obznajomionych ze stosunkami miejscowemi jako mężów zaufania i świadków sądowych, przeto uprasza się Zwierzchność gminną, aby spowodowała wybór odpowiedniej ilości takich mężów a nazwiska wybranych wymieniła, o ile możliwości już przy powyższej konferencji.

19 dnia

G. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Wzór 20. (do § 68.).

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do

Zwierzchności gminnej

w

Ponieważ w najbliższym czasie rozpoczna się dochodzenia celem założenia na nowo księgi gruntowej dla powyższej gminy katastralnej, przeto przesyła się równocześnie kopię mapy wraz z wykazem nieruchomości, zapisami co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy nieruchomości, abecadłowym wykazem posiadaczy i wykazem domów i uprasza się, aby operaty te, na podstawie których odbędą się rozprawy, wyłożono w urzędzie gminnym do ogólnego przeglądu.

Zwierzchność gminną czyni się odpowiedzialną za to, aby nic nie uległo zawalaniu lub podarciu; należy więc przestrzegać, aby dotykano się map i wykazów tylko rękami czysto umytemi, aby na mapie wskazywano nie palcami, lecz małym drewienkiem lub drutem albo innym podobnym narzędziem i aby zastosowano największą ostrożność dla uniknięcia rozdarcia lub pomiecia. Przesłanych operatów nie należy zwracać, lecz pozostaną one tamże aż do rozpoczęcia dochodzeń a w dniu, w którym rozpoczna się dochodzenia będą przeniesione do lokalu wyznaczonego na prowadzenie dochodzeń.

., dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Obwieszczenie

dotyczące

założenia na nowo księgi gruntowej.

Wskutek uchwały Sądu krajowego wyższego w z dnia 19 . . , L. cz. . . . , zatwierdzonej przez c. k. Ministerstwo sprawiedliwości nastąpić ma założenie na nowo księgi gruntowej dla gminy katastralnej w powiecie sądowym
Dochodzenia, które w tym celu będą przedsięwzięte rozpoczynają się dnia 19 . . w

Wszyscy posiadacze nieruchomości znajdujących się w gminie katastralnej, wierzyteli hipoteczni i inne osoby, które mają interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania i w uporządkowaniu stanu ciężarów mogą zgłosić się i podać wszystko, co okaże się przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy oraz dla ochrony ich praw.

W międzyczasie będzie kopia mapy wraz z wykazem wszystkich nieruchomości i wykazem posiadania katastralnego każdego poszczególnego posiadacza, tudzież wraz z innymi wyciągami z katastru wyłożona, a każdy może tam przeglądać powyższe materiały.

Gdyby w toku dochodzeń okazało się, że części składowe pewnego ciała hipotecznego leżą w innej gminie katastralnej, natenczas w razie potrzeby obejmie się dochodzeniami równocześnie także odnośne poboczne części składowe.

., , dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa.)

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

Do

W załączniu ./ przesyła się do wiadomości jeden egzemplarz obwieszczenia dotyczącego rozpoczęcia dochodzeń celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej.

., , dnia 19 .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Zakładanie księg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

L. poz.

Wezwanie.

W toku postępowania celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej zawiadamia się Pana, jako posiadającego nieruchomości — prawo rzeczowe na nieruchomościach — w tej gminie o dochodzeniach, które będą podjęte i wzywa się Pana, aby stawił się do tych dochodzeń w dniu 19 . .

poł. . . . o godzinie
i przyniósł z sobą dokumenty, odnoszące się do jego stosunków prawnych.

W razie gdyby Pan nie stawił się, natenczas ustanowi się dla Pana zastępce na Państkie koszta, o ileby dalszy tok dochodzeń tego wymagał.

. , dnia 19 . .

G. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

L. poz.

Do

w

W toku postępowania celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej zechce

do dochodzenia w przedmiocie stosunków posiadania i uporządkowania stanu cięzarów, które odbędzie się dnia 19 . . . w wydelegować organ, upoważniony do zastępstwa Dokumenty odnoszące się do dotyczących stosunków prawnych nalezy przynieść.

Gdyby wyznaczony zastępca nie stawił się, natenczas c. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych ustanowi dla na jego — jej koszt zastępcę, jeżeli dalszy tok dochodzeń będzie tego wymagał.

., , dnia 19 . . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz

Zmian co do dat katastralnych, które stwierdzono przy zakładaniu księgi gruntuowej na nowo.

Liczba katastralnego grodu	Liczba parceli	Liczba grodu	Liczba posiadacza	Stan według katastru			Nowy stan po dochodzeniu			Rozbij uprawy	Numer domu	Miejsce zamieszkania	Nazwisko	Rodzaj uprawy	Liczba parceli	Numer domu	Miejsce zamieszkania	Nazwisko	Rodzaj uprawy	Liczba parceli	Bliskie oznaczenie zbadanych zmian i inne uwagi komisarza dla zakładania księgi gruntuowej
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	

Wzór 26. (do § 82.).

Sąd hipoteczny:

Gmina katastralna:

Zapiski

odnoszące się do tych wypadków, w których w myśl § 34., ustęp 3. u. o spr. ks. gr. nastąpiła adnotacyja skargi.

Liczba bieżąca	Nazwisko powoda i pozwanego	Parcele sporne	L. wyk. h.	Dzień wniesienia skargi	Sąd procesowy	Wynik sporu	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8

Okręg trybunału:

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

Okręg sądu powiatowego:

W y k a z

co do postępu prac komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych
w postępowaniu według rozdziału I. i II. u. o spr. ks. gr.

Kwartał 19 .

Okrąg trybunału:

Okręg sądu powiatowego:

W y-
co do postępu prac komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych
... kwartał

Wzór 28. (do § 89.).

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

k a z

w postępowaniu według rozdziału I. i II. u. o spr. ks. gr.

19

Okrąg trybunatu:

Okrąg sądu powiatowego: - - - - -

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

WYAZ

co do postępu prac zmierzających do założenia ksiąg gruntowych na nowo.

Kwintal 19.

Sąd

Zapisek

co do terminów edyktalnych, ustanowionych w postępowaniu celem ustalenia ksiąg gruntowych.

Wzór 30. (do § 90.).

S. 111

Zapiski

co do postępowania ustalającego odnośnie do nowo założonych ksiąg gruntowych.

Wzór 31. (do § 91.).

Sąd

Wykaz

co do postępowania ustalającego odnośnie do nowo założonych ksiąg
gruntowych.

... półrocze 19 ...

W y-
co do postępowania ustalającego odnośnie
półrocze

Sąd

k a z

do nowo założonych ksiąg gruntowych.

19.

według § 14. u. o ust. ks. gr.

